

Uradni list

Evropske unije

C 174

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 55

16. junij 2012

Številka objave

Vsebina

Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2012/C 174/01 Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 165, 9.6.2012 1

Splošno sodišče

2012/C 174/02 Razporeditev sodnikov v senate 2

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2012/C 174/03 Zadeva C-125/09: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 26. aprila 2012 – Evropska komisija proti Republiki Ciper (Neizpolnitev obveznosti države — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Direktivi 2002/21/ES in 2002/20/ES — Pravica do prehoda — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku) 4

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2012/C 174/04	Zadeva C-337/10: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. maja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Nemčija) – Georg Neidel proti Stadt Frankfurt am Main (Socialna politika — Direktiva 2003/88/ES — Delovne razmere — Organizacija delovnega časa — Pravica do plačanega letnega dopusta — Denarno nadomestilo v primeru bolezni — Uradniki (gasilci))	4
2012/C 174/05	Zadeva C-406/10: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 2. maja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – SAS Institute Inc. proti World Programming Ltd (Intelektualna lastnina — Direktiva 91/250/EGS — Pravno varstvo računalniških programov — Člena 1(2) in 5(3) — Obseg varstva — Neposredno ustvarjanje ali ustvarjanje z drugim postopkom — Računalniški program, ki je varovan z avtorsko pravico — Povzemanje funkcionalnosti enega programa brez dostopa do izvirne kode drugega — Dekompiliranje strojne kode prvega računalniškega programa — Direktiva 2001/29/ES — Avtorska in sorodne pravice v informacijski družbi — Člen 2(a) — Uporabniški priročnik za računalniški program — Reproduciranje v drugem računalniškem programu — Kršitev avtorske pravice — Pogoj — Izraz lastne intelektualne stvaritve avtorja uporabniškega priročnika)	5
2012/C 174/06	Zadeva C-419/10: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Nemčija) – Wolfgang Hofmann proti Freistaat Bayern (Direktiva 2006/126/ES — Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj — Zavrnitev priznanja veljavnosti vozniškega dovoljenja v državi članici, izdanega v drugi državi članici, osebi, ki ji je bilo vozniško dovoljenje odvzeto na ozemlju prve države članice)	6
2012/C 174/07	Zadeva C-456/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) proti Administración del Estado (Prosti pretok blaga — Člena 34 PDEU in 37 PDEU — Nacionalna ureditev, ki trgovcem na drobno s tobakom prepoveduje uvažanje tobačnih proizvodov — Pravilo o obstoju in delovanju monopola nad trženjem tobačnih proizvodov — Ukrep z enakim učinkom, kot ga imajo količinske omejitve — Utemeljitev — Varstvo potrošnikov)	6
2012/C 174/08	Zadeva C-472/12: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Pest Megyei Bíróság – Madžarska) – Nemzeti Fogysztóvédelmi Hatóság proti Invitel Távközlési Zrt (Direktiva 93/13/EGS — Člen 3(1) in (3) — Člena 6 in 7 — Potrošniške pogodbe — Nedovoljeni pogoji — Prodajalčeva ali ponudnikova enostranska sprememba pogodbenih pogojev — Opustitvena tožba, ki jo je v javnem interesu v imenu potrošnikov vložil organ, določen z nacionalno zakonodajo — Ugotovitev nedovoljenosti pogoja — Pravni učinki)	7
2012/C 174/09	Zadeva C-508/10: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2012 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2003/109/ES — Status državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas — Vloga za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas — Vloga za izdajo dovoljenja za prebivanje v drugi državi članici, ki jo vloži državljan tretje države, ki je status rezidenta za daljši čas pridobil že v prvi državi članici, ali njegov družinski član — Višina takse, ki jo zahteva pristojni organ — Nesorazmernost — Ovira za izvajanje pravice do prebivanja)	7
2012/C 174/10	Zadeva C-510/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – DR, TV2 Danmark A/S proti NCB – Nordisk Copyright Bureau (Približevanje zakonodaj — Avtorska pravica in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Člen 5(2)(d) — Pravica priobčitve del javnosti — Izjema od pravice reproduciranja — Efemerni posnetki del, ki jih izdelajo RTV-organizacije z lastno opremo in za lastne oddaje — Posnetki, izdelani z opremo tretje osebe — Obveznost RTV-organizacij, da povrnejo vso škodo zaradi negativnih učinkov ravnanj in opustitev tretje osebe)	8

2012/C 174/11	Zadeva C-520/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. maja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Združeno kraljestvo) – Lebara Ltd proti The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Obdavčenje — Šesta direktiva o DDV — Člen 2 — Opravljanje storitev za plačilo — Telekomunikacijske storitve — Predplačniške telefonske kartice z informacijami, ki omogočajo opravljanje mednarodnih klicev — Prodaja s strani omrežja distributerjev) 9	9
2012/C 174/12	Zadeva C-571/10: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bolzano – Italija) – Servet Kamberaj proti Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano (Območje svobode, varnosti in pravice — Člen 34 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Direktiva 2003/109/ES — Status državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas — Pravica do enakega obravnavanja v zvezi s socialno varnostjo, socialno pomočjo in socialnim varstvom — Odstopanje od načela enakega obravnavanja za ukrepe, ki se nanašajo na socialno pomoč in socialno varstvo — Izključitev „osnovnih prejemkov“ s področja uporabe tega odstopanja — Nacionalna ureditev, ki določa subvencijo za stanovanje za manj premožne najemnike — Višina sredstev, namenjenih državljanom tretjih držav, določena glede na različno tehtano povprečje — Zavrnitev vloge za subvencijo za stanovanje zaradi izčrpanja proračuna, namenjenega državljanom tretjih držav) 9	9
2012/C 174/13	Združene zadeve od C-578/10 do C-580/10: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën proti L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10) (Člena 18 ES in 56 ES — Motorna vozila — Uporaba v državi članici izposojenega osebnega motornega vozila, ki je registrirano v drugi državi članici — Obdavčitev tega vozila v prvi državi članici ob začetku njegove uporabe v nacionalnem cestnem omrežju) 10	10
2012/C 174/14	Zadeva C-620/10: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. maja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Švedska) – Migrationsverket proti Nuriye Kastrati, Valdrini Kastrati, Valdrinu Kastratiju (Dublinski sistem — Uredba (ES) št. 343/2003 — Postopek določitve države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil — Državljeni tretje države, imetniki veljavnega vizuma, ki ga je izdala odgovorna država članica v smislu te uredbe — Prošnja za azil, vložena v državi članici, ki ni odgovorna država v smislu navedene uredbe — Prošnja za dovoljenje za prebivanje v državi članici, ki ni odgovorna država, ki ji sledi umik prošnje za azil — Umik, preden odgovorna država članica privoli v sprejem prosilca — Umik, s katerim se končajo postopki, uvedeni z Uredbo (ES) št. 343/2003)..... 11	11
2012/C 174/15	Združeni zadevi C-621/10 in C-129/11: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad – Varna – Bolgarija) – „Balkan and Sea Properties“ ADSITS (C-621/10), ProvaInvest OOD (C-129/11) proti Direktor na Direkcija „Obžalovane I upravljenie na izpolnenieto“ – Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite (DDV — Direktiva 2006/112/ES — Člena 73 in 80(1) — Prodaja nepremičnin med povezanimi podjetji — Vrednost transakcije — Nacionalna zakonodaja, ki za transakcije med povezanimi osebami določa, da je davčna osnova za namene DDV njena tržna vrednost) 11	11
2012/C 174/16	Zadeva C-24/11 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. maja 2012 – Kraljevina Španija proti Evropski komisiji (Pritožba — EKUJS — Jamstveni oddelek — Odhodki, izključeni iz financiranja Skupnosti — Odhodki, ki jih je izvršila Kraljevina Španija — Pomoči za pridelavo oljčnega olja) 12	12

2012/C 174/17	Zadeva C-225/11: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Združeno kraljestvo) – The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs proti Able UK Ltd (DDV — Direktiva 2006/112/ES — Oprostitve — Člen 151(1)(c) — Razgradnja zastarelih ladij ameriške mornarice na ozemlju države članice) 13	13
2012/C 174/18	Zadeva C-289/11 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. maja 2012 – Legris Industries SA proti Evropski komisiji (Pritožbai — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Industrija pribora iz bakra in bakrenih zlitin — Sklep Komisije, s katerim je bila ugotovljena kršitev člena 81 ES — Globe — Matične družbe in hčerinska družba — Odgovornost za kršitev) 13	13
2012/C 174/19	Zadeva C-290/11 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. maja 2012 – Comap SA proti Evropski komisiji (Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Industrija pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin — Odločba Komisije o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Globe — Trajanje kršitve — Pojem „nadaljevanje“) 13	13
2012/C 174/20	Zadeva C-83/12: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – kazenski postopek zoper Minh Khoa Voja (Območje svobode, varnosti in pravice — Uredba (ES) št. 810/2009 — Vizumski zakonik Skupnosti — Člena 21 in 34 — Nacionalna zakonodaja — Nezakonit vstop državljanov tretjih držav na ozemlje države članice — Vizumi, pridobljeni na goljufiv način — Kazenska sankcija za tihotapca ljudi) 14	14
2012/C 174/21	Zadeva C-119/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 6. marca 2012 vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) – Josef Probst proti mr.nexnet GmbH 14	14
2012/C 174/22	Zadeva C-125/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Granada (Španija) 8. marca 2012 – Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. in drugi 15	15
2012/C 174/23	Zadeva C-129/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Nemčija) 8. marca 2012 – Magdeburger Mühlenwerke GmbH proti Finanzamt Magdeburg 15	15
2012/C 174/24	Zadeva C-139/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 19. marca 2012 – Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona proti Generalidad de Cataluña 16	16
2012/C 174/25	Zadeva C-151/12: Tožba, vložena 29. marca 2012 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji 16	16
2012/C 174/26	Zadeva C-152/12: Tožba, vložena 29. marca 2012 – Evropska komisija proti Republiki Bolgariji 17	17
2012/C 174/27	Zadeva C-154/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) 29. marca 2012 – Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken proti Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) 18	18
2012/C 174/28	Zadeva C-158/12: Tožba, vložena 30. marca 2012 – Evropska komisija proti Irski 18	18
2012/C 174/29	Zadeva C-170/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 11. aprila 2012 – Peter Pinckney proti KDG médiattech AG 19	19

Številka objave	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2012/C 174/30	Zadeva C-171/12 P: Pritožba, ki jo je Carrols Corp vložila 11. aprila 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 1. februarja 2012 v zadevi T-291/09, Carrols Corp proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in Giulio Gambettoli	19
2012/C 174/31	Zadeva C-181/12: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 18. aprila 2012 – Yvon Welte proti Finanzamt Velbert	20

Splošno sodišče

2012/C 174/32	Zadeva T-270/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2012 – Conceria Kara proti UUNT – Dima (KARRA) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke KARRA — Prejšnje figurativne nacionalne znamke in znamke skupnosti Kara — Firma Conceria Kara Srl in trgovsko ime Kara — Relativni razlogi za zavrnitev — Člen 75, prvi stavek, Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 42(2) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 8(4) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 8 Pariške konvencije — Slaba vera)	21
2012/C 174/33	Zadeva T-435/11: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. maja 2012 – Universal Display proti UUNT (UniversalPHOLED) (Znamka Skupnosti — Mednarodna registracija z oznako Evropske skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti UniversalPHOLED — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)	21
2012/C 174/34	Zadeva T-40/07 REV in T-62/07 REV P: Sklep Splošnega sodišča z dne 16. aprila 2012 – de Brito Sequeira Carvalho proti Komisiji (Postopek — Zahteva za revizijo — Novo dejstvo — Odsotnost — Nedopustnost)	21
2012/C 174/35	Združene zadeve T-76/07, T-362/07 in T-409/08: Sklep Splošnega sodišča z dne 24. aprila 2012 – El Fatmi proti Svetu (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti v okviru boja proti terorizmu — Umik zadevnih oseb iz seznama — Ničnostna tožba — Ustavitev postopka)	22
2012/C 174/36	Zadeva T-374/07: Sklep Splošnega sodišča z dne 20. aprila 2012 – Pachtitis proti Komisiji (Javni uslužbenci — Zaposlovanje — Javni natečaj — Zavrnitev zahteve za pridobitev kopij vprašanj in odgovorov na predhodnih preizkusih — Nepristojnost Splošnega sodišča — Predložitev zadeve Sodišču za uslužbenca)	22
2012/C 174/37	Zadeva T-517/09: Sklep Splošnega sodišča z dne 24. aprila 2012 – Alstom proti Komisiji (Konkurenca — Trg energetske transformatorjev — Dopis računovodje Komisije — Zavrnitev zagotovitve bančne garancije kot sredstva za začasno kritje globe — Prenehanje pravnega interesa — Ustavitev postopka)	23
2012/C 174/38	Zadeva T-341/10: Sklep Splošnega sodišča z dne 16. aprila 2012 – F91 Diddelég in drugi proti Komisiji (Tožba za razglasitev ničnosti — Prekinitev postopka v zvezi s pritožbo — Nesprožitev postopka zaradi neizpolnitve obveznosti — Neobstoje izpodbojnega akta — Nedopustnost)	23
2012/C 174/39	Zadeva T-572/11 R II: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2012 – Hassan proti Svetu (Začasna odredba — Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Siriji — Zamrzitev sredstev in gospodarskih virov — Predlog za sprejetje začasnih ukrepov — Nov predlog — Nova dejstva — Neobstoje — Nedopustnost)	23

2012/C 174/40	Zadeva T-163/12 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2012 – Ternavsky proti Svetu (Izdaja začasne odredbe — Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Belorusiji — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Predlog za odlog izvršitve — Neupoštevanje formalnih zahtev — Nedopustnost) 24	24
2012/C 174/41	Zadeva T-135/12: Tožba, vložena 2. marca 2012 – Francija proti Komisiji 24	24
2012/C 174/42	Zadeva T-175/12: Tožba, vložena 12. aprila 2012 – Deutsche Börse proti Komisiji 25	25
2012/C 174/43	Zadeva T-176/12: Tožba, vložena 16. aprila 2012 – Bank Tejarat proti Svetu 25	25
2012/C 174/44	Zadeva T-177/12: Tožba, vložena 20. aprila 2012 – Spraylat proti ECHA 26	26
2012/C 174/45	Zadeva T-178/12: Tožba, vložena 17. aprila 2012 – Khwanda proti Svetu 27	27
2012/C 174/46	Zadeva T-181/12: Tožba, vložena 26. aprila 2012 – Bateni proti Svetu 28	28
2012/C 174/47	Zadeva T-182/12: Tožba, vložena 26. aprila 2012 – HTTS proti Svetu 29	29
2012/C 174/48	Zadeva T-185/12: Tožba, vložena 23. aprila 2012 – HUK-Coburg proti Komisiji 29	29

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2012/C 174/49	Zadeva F-126/11: Tožba, vložena 28. novembra 2011 – ZZ proti Komisiji 31	31
2012/C 174/50	Zadeva F-28/12: Tožba, vložena 29. marca 2012 – ZZ proti Komisiji 31	31

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2012/C 174/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 165, 9.6.2012

Prejšnje objave

UL C 157, 2.6.2012

UL C 151, 26.5.2012

UL C 138, 12.5.2012

UL C 133, 5.5.2012

UL C 126, 28.4.2012

UL C 118, 21.4.2012

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SPLOŠNO SODIŠČE

Razporeditev sodnikov v senate

(2012/C 174/02)

Na občni seji Splošnega sodišča je bilo 16. maja 2012 po odhodu sodnice E. Cremona odločeno, da se spremenijo sklepi občnih sej z dne 20. septembra 2010 ⁽¹⁾, 26. oktobra 2010 ⁽²⁾, 29. novembra 2010 ⁽³⁾, 20. septembra 2011 ⁽⁴⁾ in 25. novembra 2011 ⁽⁵⁾ o razporeditvi sodnikov v senate.

Za obdobje od 16. maja 2012 do dneva nastopa funkcije italijanskega ali malteškega člana so sodniki razporejeni v senate tako:

Prvi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

J. Azizi, predsednik senata, I. Labucka, sodnica, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, sodnika, in M. Kančeva, sodnica.

Prvi senat v sestavi treh sodnikov:

J. Azizi, predsednik senata,
S. Frimodt Nielsen, sodnik,
M. Kančeva, sodnica.

Drugi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

N. J. Forwood, predsednik senata, F. Dehousse, sodnik, I. Wiszniewska-Bialecka, sodnica, M. Prek in J. Schwarcz, sodnika.

Drugi senat v sestavi treh sodnikov:

N. J. Forwood, predsednik senata,
F. Dehousse, sodnik,
J. Schwarcz, sodnik.

Tretji razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

O. Czúcz, predsednik senata, I. Labucka, sodnica, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, sodnika, in M. Kančeva, sodnica.

Tretji senat v sestavi treh sodnikov:

O. Czúcz, predsednik senata,
I. Labucka, sodnica,
D. Gratsias, sodnik.

Četrty razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

I. Pelikánová, predsednica senata, V. Vadapalas, sodnik, K. Jürimäe, sodnica, K. O'Higgins in M. van der Woude, sodnika.

Četrty senat v sestavi treh sodnikov:

I. Pelikánová, predsednica senata,
K. Jürimäe, sodnica,
M. van der Woude, sodnik.

⁽¹⁾ UL C 288, 23.10.2010, str. 2.

⁽²⁾ UL C 317, 20.11.2010, str. 5.

⁽³⁾ UL C 346, 18.12.2010, str. 2.

⁽⁴⁾ UL C 305, 15.10.2011, str. 2.

⁽⁵⁾ UL C 370, 17.12.2011, str. 5.

Peti razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

S. Papasavvas, predsednik senata, V. Vadapalas, sodnik, K. Jürimäe, sodnica, K. O'Higgins in M. van der Woude, sodnika.

Peti senat v sestavi treh sodnikov:

S. Papasavvas, predsednik senata,
V. Vadapalas, sodnik,
K. O'Higgins, sodnik.

Šesti razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

H. Kanninen, predsednik senata, M. E. Martins Ribeiro, sodnica, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso in A. Popescu, sodniki.

Šesti senat v sestavi treh sodnikov:

H. Kanninen, predsednik senata,
N. Wahl, sodnik,
S. Soldevila Fragoso, sodnik.

Sedmi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

A. Dittrich, predsednik senata, F. Dehousse, sodnik, I. Wiszniewska-Bialecka, sodnica, M. Prek in J. Schwarcz, sodnika.

Sedmi senat v sestavi treh sodnikov:

A. Dittrich, predsednik senata,
I. Wiszniewska-Bialecka, sodnica,
M. Prek, sodnik.

Osmi razširjeni senat v sestavi petih sodnikov:

L. Truchot, predsednik senata, M. E. Martins Ribeiro, sodnica, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso in A. Popescu, sodniki.

Osmi senat v sestavi treh sodnikov:

L. Truchot, predsednik senata,
M. E. Martins Ribeiro, sodnica,
A. Popescu, sodnik.

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 26. aprila 2012 – Evropska komisija proti Republiki Ciper(Zadeva C-125/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Direktivi 2002/21/ES in 2002/20/ES — Pravica do prehoda — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2012/C 174/03)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožča stranka: Evropska komisija (zastopniki: G. Zavvos, A. Nijenhuis in H. Krämer, zastopniki)

Tožena stranka: Republika Ciper (zastopnika: K. Lykourgos in A. Pantazi-Lamprou, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 11(1) Direktive evropskega parlamenta in sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (UL L 108, str.33) – Kršitev člena 4(1) Direktive 2002/20/ES evropskega parlamenta in sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL L 108, str.21) – Podelitev in odobritev pravic zaradi omogočanja namestitve naprav na javnih zemljiščih oziroma nad in pod njimi podjetju, ki je pristojno za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij

Izrek

1. Republika Ciper, s tem da ni zagotovila pregledne, nepristranske in pravočasne podelitve pravic do prehoda po javnih zemljiščih oziroma nad in pod njimi, v skladu s členom 11(1) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva), in s členom 4(1) Direktive 2002/20/ES evropskega parlamenta in sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi), ni izpolnila obveznosti iz teh direktiv.

2. Republiki Ciper se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 141, 20.6.2009.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. maja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Nemčija) – Georg Neidel proti Stadt Frankfurt am Main

(Zadeva C-337/10) ⁽¹⁾

(Socialna politika — Direktiva 2003/88/ES — Delovne razmere — Organizacija delovnega časa — Pravica do plačnega letnega dopusta — Denarno nadomestilo v primeru bolezni — Uradniki (gasilci))

(2012/C 174/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožča stranka: Georg Neidel

Tožena stranka: Stadt Frankfurt am Main

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Verwaltungsgericht Frankfurt am Main – Razlaga člena 7 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381) – Pravica do denarnega nadomestila za plačan letni dopust, ki ni bil izrabljen zaradi nezmožnosti za delo, ki je trajala več let pred upokojitvijo – Osebnostna veljavnost Direktive 2003/88/ES - Uradniki (gasilci)

Izrek

1. Člen 7 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa je treba razlagati tako, da se uporablja za uradnike, ki opravljajo poklic gasilca v običajnih razmerah.
2. Člen 7(2) Direktive 2003/88 je treba razlagati tako, da ima uradnik ob upokojitvi pravico do denarnega nadomestila za plačan letni dopust, ki ga ni izrabil, ker zaradi bolezni ni opravljal dela.
3. Člen 7 Direktive 2003/88 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje določbam nacionalnega prava, ki uradniku poleg pravice do plačanega letnega dopusta v minimalnem trajanju štirih tednov dajejo dodatne pravice do plačanega dopusta, ne da bi bilo predvideno plačilo denarnega nadomestila, kadar uradnik, ki se upokojuje, teh dodatnih pravic ni mogel izkoristiti, ker zaradi bolezni ni opravljal dela.
4. Člen 7(2) Direktive 2003/88 je treba razlagati tako, da nasprotuje določbi nacionalnega prava, ki pravico uradnika, ki se upokojuje, do kopičenja nadomestil za plačane letne dopuste, ki jih ni mogel izrabiti zaradi nezmožnosti za delo, omejuje z obdobjem prenosa devetih mesecev, po poteku katerega pravica do plačanega letnega dopusta ugasne.

(¹) UL C 301, 6.11.2010..

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 2. maja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – SAS Institute Inc. proti World Programming Ltd

(Zadeva C-406/10) (¹)

(Intelektualna lastnina — Direktiva 91/250/EGS — Pravno varstvo računalniških programov — Člena 1(2) in 5(3) — Obseg varstva — Neposredno ustvarjanje ali ustvarjanje z drugim postopkom — Računalniški program, ki je varovan z avtorsko pravico — Povzemanje funkcionalnosti enega programa brez dostopa do izvirne kode drugega — Dekompiliranje strojne kode prvega računalniškega programa — Direktiva 2001/29/ES — Avtorska in sorodne pravice v informacijski družbi — Člen 2(a) — Uporabniški priročnik za računalniški program — Reproduciranje v drugem računalniškem programu — Kršitev avtorske pravice — Pogoji — Izraz lastne intelektualne stvaritve avtorja uporabniškega priročnika)

(2012/C 174/05)

Jezik postopka: angleščina

Predložitev sodišče

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SAS Institute Inc.

Tožena stranka: World Programming Ltd

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - High Court of Justice (Chancery Division) - Razlaga členov 1(2) in 5(3) Direktive Sveta 91/250/EGS z dne 14. maja 1991 o pravem varstvu računalniških programov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 114) - Obseg varstva - Neposredno ustvarjanje ali ustvarjanje z drugim postopkom, kot je dekompiliranje strojne kode, enega računalniškega programa, ki povzema funkcionalnosti drugega programa, ki je že varovan z avtorsko pravico, brez dostopa do izvirne kode tega drugega programa

Izrek

1. Člen 1(2) Direktive Sveta z dne 14. maja 1991 o pravem varstvu računalniških programov (91/250/EGS) je treba razlagati tako, da niti funkcionalnost računalniškega programa niti programski jezik in format podatkovnih datotek, uporabljenih v računalniškem programu, da bi se izkoristile nekatere njegove funkcije, ne štejejo za izraz tega programa in na tej podlagi niso varovani z avtorsko pravico na računalniških programih v smislu te direktive.
2. Člen 5(3) Direktive 91/250 je treba razlagati tako, da je oseba, ki je na podlagi licence pridobila kopijo računalniškega programa, upravičena, da brez dovoljenja imetnika avtorske pravice opazuje, proučuje ali testira delovanje tega programa zato, da dožene ideje in načela, ki so osnova kateremu koli elementu tega programa, če izvršuje dejanja, ki jih ta licenca dovoljuje, in dejanja nalaganja in izvajanja, ki so potrebna za uporabo računalniškega programa, in če ne krši izključnih pravic imetnika avtorske pravice na tem programu.
3. Člen 2(a) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da se reproduciranje - v računalniškem programu ali uporabniškem priročniku za ta program - nekaterih elementov, opisanih v uporabniškem priročniku drugega računalniškega programa, ki je varovan z avtorsko pravico, lahko šteje za kršitev avtorske pravice na zadnjem priročniku, če - kar pa mora preveriti predložitveno sodišče - to reproduciranje pomeni izraz lastne intelektualne stvaritve avtorja uporabniškega priročnika za računalniški program, ki je varovan z avtorsko pravico.

(¹) UL C 346, 18.12.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Nemčija) – Wolfgang Hofmann proti Freistaat Bayern

(Zadeva C-419/10) ⁽¹⁾

(Direktiva 2006/126/ES — Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj — Zavrnitev priznanja veljavnosti vozniškega dovoljenja v državi članici, izdanega v drugi državi članici, osebi, ki ji je bilo vozniško dovoljenje odvzeto na ozemlju prve države članice)

(2012/C 174/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Wolfgang Hofmann

Tožena stranka: Freistaat Bayern

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Razlaga členov 2(1) in 11(4) Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL L 403, str. 18) – Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj – Zavrnitev priznanja veljavnosti vozniškega dovoljenja v državi članici, izdanega v drugi državi članici, osebi, ki ji je bilo vozniško dovoljenje odvzeto na ozemlju prve države

Izrek

Člena 2(1) in 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (prenovitev) je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da država članica zunaj obdobja prepovedi zaprositve za novo vozniško dovoljenje, izrečene imetniku vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici – tudi če je bil na ozemlju zadnjenavedene upoštevan pogoj običajnega prebivališča – zavrne priznanje veljavnosti tega vozniškega dovoljenja, če je bil navedenemu imetniku vozniškega dovoljenja na ozemlju prve države članice izrečen ukrep odvzema prejšnjega vozniškega dovoljenja.

⁽¹⁾ UL C 301, 6.11.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) proti Administración del Estado

(Zadeva C-456/10) ⁽¹⁾

(Prosti pretok blaga — Člena 34 PDEU in 37 PDEU — Nacionalna ureditev, ki trgovcem na drobno s tobakom preprečuje uvažanje tobačnih proizvodov — Pravilo o obstoju in delovanju monopola nad trženjem tobačnih proizvodov — Ukrep z enakim učinkom, kot ga imajo količinske omejitve — Utemeljitev — Varstvo potrošnikov)

(2012/C 174/07)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Tožena stranka: Administración del Estado

ob udeležbi: Unión de Asociaciones de Estanqueros de España, Logivend SLU, Organización Nacional de Asociaciones de Estanqueros

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Supremo – Razlaga člena 34 PDEU – Španski monopol nad trženjem tobaka – Prepoved uvoza tobaka, naložena prodajalcem na drobno in uvedena v korist grosistov – Sorazmernost

Izrek

Člen 34 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki trgovcem na drobno s tobakom in kolki prepoveduje opravljati dejavnost uvoza tobačnih proizvodov iz drugih držav članic.

⁽¹⁾ UL C 328, 4.12.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Pest Megyei Bíróság – Madžarska) – Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság proti Invitel Távközlési Zrt

(Zadeva C-472/12) ⁽¹⁾

(Direktiva 93/13/EGS — Člen 3(1) in (3) — Člena 6 in 7 — Potrošniške pogodbe — Nedovoljeni pogoji — Prodajalčeva ali ponudnikova enostranska sprememba pogodbenih pogojev — Opustitvena tožba, ki jo je v javnem interesu v imenu potrošnikov vložil organ, določen z nacionalno zakonodajo — Ugotovitev nedovoljenosti pogoja — Pravni učinki)

(2012/C 174/08)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitev sodišče

Pest Megyei Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Tožena stranka: Invitel Távközlési Zrt

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Pest Megyei Bíróság – Razlaga člena 3(1) v zvezi s točkama 1(j) in 2(d) Priloge in člena 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288) – Pogoj, ki prodajalcu ali ponudniku dopušča, da enostransko določi pogodbene pogoje brez navedbe utemeljenega razloga in brez izrecnega opisa načina spremembe cene – Nedovoljenost pogoja – Pravne posledice ugotovitve nedovoljenosti pogoja v okviru *actio popularis*.

Izrek

1. Predložitev sodišče, ki odloča o opustitveni tožbi, ki jo je v javnem interesu v imenu potrošnikov vložil z nacionalno zakonodajo določen organ, je pristojno, da ob upoštevanju člena 3(1) in (3) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah presodi nedovoljenost pogoja iz splošnih pogojev potrošniških pogodb, s katerim ponudnik enostransko spremeni stroške, povezane s storitvijo, ki jo je treba zagotoviti, ne da bi jasno opisal metodo določitve navedenih stroškov ali navedel tehten razlog za to spremembo. Pri tej presoji mora navedeno sodišče preveriti predvsem, ali so ob upoštevanju vseh pogojev iz splošnih pogojev potrošniških pogodb, med katere spada sporni pogoj, in nacionalne zakonodaje,

ki določa pravice in obveznosti, ki lahko obstajajo poleg določenih v zadevnih splošnih pogojih, razlogi oziroma metoda spreminjanja stroškov, povezanih s storitvijo, ki jo je treba zagotoviti, navedeni jasno in razumljivo, in če je to potrebno, ali imajo potrošniki pravico pogodbo odpovedati.

2. Člen 6(1) Direktive 93/13 v povezavi s členom 7(1) in (2) te direktive je treba razlagati tako, da:

— ne nasprotuje temu, da ugotovitev ničnosti nedovoljenega pogoja, ki je del SP potrošniških pogodb, v okviru opustitvene tožbe iz člena 7 navedene direktive, ki jo je zoper prodajalca ali ponudnika v javnem interesu in v imenu potrošnikov vložil z nacionalno zakonodajo določen organ, učinkuje v skladu z nacionalno zakonodajo za vse potrošnike, ki so z zadevnim prodajalcem ali ponudnikom sklenili pogodbo, za katero veljajo enaki SP, vključno s potrošniki, ki niso bili stranka v postopku v zvezi z opustitveno tožbo;

— če je v okviru takega postopka ugotovljena nedovoljenost pogoja, ki je del SP, morajo nacionalna sodišča tudi v prihodnje po uradni dolžnosti ugotoviti vse pravne posledice, ki jih določa nacionalno pravo, zato da navedeni pogoj ne zavezuje potrošnikov, ki so z zadevnim prodajalcem ali ponudnikom sklenili pogodbo, za katero veljajo enaki SP.

⁽¹⁾ UL C 346, 18.12.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2012 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-508/10) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2003/109/ES — Status državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas — Vloga za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas — Vloga za izdajo dovoljenja za prebivanje v drugi državi članici, ki jo vloži državljani tretje države, ki je status rezidenta za daljši čas pridobil že v prvi državi članici, ali njegov družinski član — Višina takse, ki jo zahteva pristojni organ — Nesorazmernost — Ovira za izvajanje pravice do prebivanja)

(2012/C 174/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Condou-Durande in R. Troosters, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. M. Wissels in J. Langer, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Helenska republika (zastopnik: T. Papadopolou, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272) – Vloga za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas – Kolkovina – Previsoki in nesorazmerni zneski – Sredstvo za oviranje izvajanja pravice do prebivanja

Izrek

1. Kraljevina Nizozemska s tem, da za državljane tretjih držav, ki zaprosijo za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas na Nizozemskem, in tiste, ki – potem ko so ta status pridobili v drugi državi članici – zaprosijo za izvajanje pravice do prebivanja na Nizozemskem, ter za njihove družinske člane, ki zaprosijo za dovoljenje, da bi jih spremljali ali se jim pridružili, uporablja previsoke in nesorazmerne takse, ki lahko ustvarijo oviro za izvajanje pravic, podeljenih z Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. Kraljevini Nizozemski se naloži plačilo stroškov.
3. Helenska republika nosi svoje stroške.

(¹) UL C 30, 29.1.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – DR, TV2 Danmark A/S proti NCB – Nordisk Copyright Bureau

(Zadeva C-510/10) (¹)

(Približevanje zakonodaj — Avtorska pravica in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Člen 5(2)(d) — Pravica priobčitve del javnosti — Izjema od pravice reproduciranja — Efemerni posnetki del, ki jih izdelajo RTV-organizacije z lastno opremo in za lastne oddaje — Posnetki, izdelani z opremo tretje osebe — Obveznost RTV-organizacij, da povrnejo vso škodo zaradi negativnih učinkov ravnanj in opustitev tretje osebe)

(2012/C 174/10)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: DR, TV2 Danmark A/S

Tožena stranka: NCB - Nordisk Copyright Bureau

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Østre Landsret – Razlaga člena 5(2)(d) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230) – Pogoji za pridobitev ugodnosti izjeme od pravice reproduciranja – Efemerni posnetki del, ki so jih izdelale RTV-organizacije z lastno opremo in za svoje oddajanje – RTV-organizacije, ki so pri neodvisnih zunanjih televizijskih produkcijskih družbah naročile posnetke, da bi jih oddajale v okviru lastnih oddaj

Izrek

1. Izraz „z lastno opremo“ iz člena 5(2)(d) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba v okviru prava Unije razlagati samostojno in enotno.
2. Člen 5(2)(d) Direktive 2001/29, v povezavi z njeno uvodno izjavo 41, je treba razlagati tako, da lastna oprema RTV-organizacije vključuje opremo katere koli tretje osebe, ki deluje v imenu ali z odgovornostjo RTV-organizacije.
3. Predložitveno sodišče mora pri odločanju, ali je posnetek, ki ga je izdelala RTV-organizacija z opremo tretje osebe za lastne oddaje, zajet z izjemo v zvezi z efemernimi posnetki, določeno v členu 5(2)(d) Direktive 2001/29, presoditi, ali je mogoče v okoliščinah v postopku v glavni stvari šteti, da ta oseba deluje „v imenu“ ali vsaj „z odgovornostjo“ RTV-organizacije. Glede zadnjenavedenega je bistvena okoliščina, da bi morala RTV-organizacija tretjim osebam, zlasti avtorjem, ki bi lahko bili oškodovani zaradi protipravnih posnetkov njihovih del, povrniti vso škodo zaradi negativnih učinkov ravnanj in opustitev tretje osebe, kot je zunanja in pravno neodvisna televizijska produkcijska družba, povezanih z zadevnimi posnetki, kakor da bi RTV-organizacija ta ravnanja in opustitve izvedla sama.

(¹) UL C 346, 18.12.2010.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. maja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Združeno kraljestvo) – Lebara Ltd proti The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zadeva C-520/10) ⁽¹⁾

(Obdavčenje — Šesta direktiva o DDV — Člen 2 — Opravljanje storitev za plačilo — Telekomunikacijske storitve — Predplačniške telefonske kartice z informacijami, ki omogočajo opravljanje mednarodnih klicev — Prodaja s strani omrežja distributerjev)

(2012/C 174/11)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Lebara Ltd

Nasprotna stranka: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Razlaga člena 2, točka 1, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) – Telefonske kartice, ki jih prodaja davčni zavezanec, rezident ene države članice, distributerju, rezidentu druge države članice, ki jih nato ta proda osebam, ki jih uporabijo za opravljanje telefonskih klicev – Transakcija, sestavljena iz več delov – Načini uporabe davka na dodano vrednost

Izrek

Člen 2, točka 1, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2003/92/ES z dne 7. oktobra 2003, je treba razlagati tako, da operater telefonije, ki ponuja telekomunikacijske storitve, s katerimi so distributerju prodane telefonske kartice, ki vsebujejo vse informacije, potrebne za opravljanje mednarodnih klicev po infrastrukturi, ki jo navedeni operater daje na voljo, in ki jih nato distributer v svojem imenu in za svoj račun neposredno ali po drugih davčnih zavezancih, kot so trgovci na debelo ali na drobno, proda končnim uporabnikom, opravlja za distributerja telekomunikacijske storitve za plačilo. Vendar navedeni operater za

končnega uporabnika ne opravlja druge storitve za plačilo, ko ta po tem, ko je pridobil telefonsko kartico, izvršuje pravico opravljanja telefonskih klicev z uporabo informacij, ki so na tej kartici.

⁽¹⁾ UL C 30, 29.1.2011

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bolzano – Italija) – Servet Kamberaj proti Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

(Zadeva C-571/10) ⁽¹⁾

(Območje svobode, varnosti in pravice — Člen 34 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Direktiva 2003/109/ES — Status državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas — Pravica do enakega obravnavanja v zvezi s socialno varnostjo, socialno pomočjo in socialnim varstvom — Odstopanje od načela enakega obravnavanja za ukrepe, ki se nanašajo na socialno pomoč in socialno varstvo — Izključitev „osnovnih prejemkov“ s področja uporabe tega odstopanja — Nacionalna ureditev, ki določa subvencijo za stanovanje za manj premožne najemnike — Višina sredstev, namenjenih državljanom tretjih držav, določena glede na različno tehtano povprečje — Zavrnitev vloge za subvencijo za stanovanje zaradi izčrpanja proračuna, namenjenega državljanom tretjih držav)

(2012/C 174/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Bolzano

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Servet Kamberaj

Tožene stranke: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

ob udeležbi: Associazione Porte Aperte/Offene Türen, Human Rights International, Associazione Volontarius, Fondazione Alexander Langer

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale di Bolzano – Varstvo jezikovnih manjšin – Pokrajinska zakonodaja, ki uresničuje temeljno načelo nacionalnega ustavnega reda o varstvu

jezikovnih manjšin – Socialna politika – Uporaba različnih koeficientov za določitev zneska, namenjenega subvencijam za stanovanje, za državljane Unije in za državljane tretjih držav – Različna izbirna merila za dodelitev subvencij za stanovanje državljanom Unije in državljanom tretjih držav članic – Združljivost s členoma 2 PEU in 6 PEU ter členoma 21 in 34 Listine o temeljnih pravicah – Združljivost s členi 18 PDEU, 45 PDEU in 49 PDEU – Združljivost z Direktivo Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 20, zvezek 1, str. 23) in z Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272) – Neposredna uporaba določb prava Unije – Združljivost s členom 14 EKČP in členom 1 Protokola št. 12 k EKČP – Neposredna uporaba EKČP na podlagi člena 6 PEU – Sankcije, ki se uporabijo v smislu člena 15 Direktive 2000/43/ES

Izrek

1. Prvo, četrto, peto, šesto in sedmo vprašanje, ki jih je postavilo Tribunale di Bolzano v zadevi C 571/10, niso dopustna.
2. V primeru nasprotja med nacionalnim pravnim pravilom in Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svobod, podpisano 4. novembra 1950 v Rimu, sklicevanje na to konvencijo v členu 6(3) PEU ne nalaga nacionalnemu sodišču, da neposredno uporabi določbe navedene konvencije in da ne uporabi nacionalnega pravnega pravila, ki ni skladno s to konvencijo.
3. Člen 11(1)(d) Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ali regionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, s katero se v zvezi s pridobitvijo subvencije za stanovanje državljan tretje države, ki ima na podlagi določb te direktive status rezidenta za daljši čas, pri razdelitvi sredstev, namenjenih za navedeno subvencijo, obravnava različno od državljanov, rezidentov iste pokrajine ali regije, če ta subvencija spada v eno od treh kategorij, ki so navedene v tej določbi, in če se ne uporabi odstavek 4 istega člena.

(¹) UL C 46, 12.2.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën proti L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

(Združene zadeve od C-578/10 do C-580/10) (¹)

(Člena 18 ES in 56 ES — Motorna vozila — Uporaba v državi članici izposojenega osebnega motornega vozila, ki je registrirano v drugi državi članici — Obdavčitev tega vozila v prvi državi članici ob začetku njegove uporabe v nacionalnem cestnem omrežju)

(2012/C 174/13)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Financiën

Tožene stranke: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

Predmet

Predlogi za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden – Razlaga člena 18 ES (zdaj člen 21 PDEU) – Nacionalna ureditev, ki nalaga davek ob registraciji ob začetku uporabe vozila v nacionalnem cestnem omrežju – Obdavčitev osebe, ki prebiva v zadevni državi članici in si je izposodila vozilo, registrirano v drugi državi članici, od osebe, ki tam prebiva, da bi ga za kratek čas v zasebne namene uporabljala v prvonavedeni državi članici

Izrek

Člen 56 ES je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero se rezidentom te države, ki so si od rezidenta druge države članice izposodili vozilo, registrirano v zadnjenavedeni državi, ob začetku uporabe tega vozila v nacionalnem cestnem omrežju naloži plačilo celotnega davka, ki ga je običajno treba plačati ob registraciji vozila v prvonavedeni državi članici, pri čemer se ne upošteva trajanje uporabe navedenega vozila v tem cestnem omrežju in ta oseba nima možnosti uveljavljati pravice do oprostitve ali povračila, kadar to vozilo ni namenjeno predvsem za trajno uporabo v prvonavedeni državi članici niti se dejansko ne uporablja tako.

(¹) UL C 72, 5.3.2011.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. maja 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Švedska) – Migrationsverket proti Nuriye Kastrati, Valdrini Kastrati, Valdrinu Kastratiju

(Zadeva C-620/10) ⁽¹⁾

(Dublinski sistem — Uredba (ES) št. 343/2003 — Postopek določitve države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil — Državljan tretje države, imetniki veljavnega vizuma, ki ga je izdala odgovorna država članica v smislu te uredbe — Prošnja za azil, vložena v državi članici, ki ni odgovorna država v smislu navedene uredbe — Prošnja za dovoljenje za prebivanje v državi članici, ki ni odgovorna država, ki ji sledi umik prošnje za azil — Umik, preden odgovorna država članica privoli v sprejem prosilca — Umik, s katerim se končajo postopki, uvedeni z Uredbo (ES) št. 343/2003)

(2012/C 174/14)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Kammarrätten i Stockholm - Migrationsöverdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Migrationsverket

Tožena stranka: Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Kammarrätten i Stockholm - Migrationsöverdomstolen – Razlaga členov 4(5), drugi pododstavek, 5(2) in 16(3) in (4) Uredbe sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 109) – Pogoji za uporabo uredbe, če je bila prošnja za azil umaknjena – Umik prošnje za azil, ki so jih prosilci vložili v državi članici A, med postopkom določitve odgovorne države za obravnavanje prošnje na podlagi navedene uredbe in potem, ko se je država članica B strinjala o sprejemu prosilcev – Odločitev pristojnega organa v državi članici A o zavrnitvi prošnje za azil in uvedba postopka predaje prosilcev v državo članico B, ne glede na to, da so bile prošnje za azil, vložene v državi članici A, umaknjene.

Izrek

Uredbo Sveta (ES) št. 343/2003 z dne 18. februarja 2003 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za azil, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države, je treba razlagati tako, da umik prošnje za azil v smislu

člena 2(c) te uredbe, preden država članica, ki je odgovorna za obravnavanje te prošnje, privoli v sprejem prosilca, učinkuje tako, da te uredbe ni več mogoče uporabiti. V takem primeru mora država članica, na ozemlju katere je bila prošnja vložena, sprejeti odločbe v zvezi s tem umikom, in zlasti končati obravnavanje prošnje tako, da v prosilčev spis vnese zaznamek glede s tem povezane informacije.

⁽¹⁾ UL C 72, 5.3.2011.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad – Varna – Bolgarija) – „Balkan and Sea Properties“ ADSITS (C-621/10), Provadinvest OOD (C-129/11) proti Direktor na Direkcija „Obžalvane I upravljenje na izpolnienieto“ – Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite

(Združeni zadevi C-621/10 in C-129/11) ⁽¹⁾

(DDV — Direktiva 2006/112/ES — Člena 73 in 80(1) — Prodaja nepremičnin med povezanimi podjetji — Vrednost transakcije — Nacionalna zakonodaja, ki za transakcije med povezanimi osebami določa, da je davčna osnova za namene DDV njena tržna vrednost)

(2012/C 174/15)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad – Varna

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: „Balkan and Sea Properties“ ADSITS (C-621/10), Provadinvest OOD (C-129/11)

Tožena stranka: Direktor na Direkcija „Obžalvane I upravljenje na izpolnienieto“ – Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe – Administrativen sad – Varna – Bolgarija – Razlaga člena 80(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Povezane

družbe, ki so sklenile pogodbo o prodaji nepremičnin – Nacionalna zakonodaja, ki določa, da je za transakcije med povezanimi osebami kot osnova za odmero DDV določena tržna vrednost transakcije – Metode za določitev tržnih vrednosti – Izključitev pravice do odbitka DDV, če davek ni bil izračunan v skladu z zakonom

Izrek

1. Člen 80(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da so pogoji za uporabo, ki jih določa, izčrpani in da zato nacionalna zakonodaja na podlagi te določbe ne more določiti, da je v primerih, ki niso naštetih v navedeni določbi – zlasti če ima davčni zavezanec pravico do popolnega odbitka davka na dodano vrednost, kar mora preveriti nacionalno sodišče – davčna osnova tržna vrednost transakcije.
2. V okoliščinah, kot so te v zadevah v glavni stvari, daje člen 80(1) Direktive 2006/112 zadevnim družbam pravico, da se nanj sklicujejo neposredno, zato da nasprotujejo uporabi nacionalnih določb, ki so v nasprotju s to določbo. Če nacionalne zakonodaje ni mogoče razlagati skladno s členom 80(1), predložitveno sodišče ne sme uporabiti nobene določbe te zakonodaje, ki ni v skladu z njim.

⁽¹⁾ UL C 72, 5.3.2011.
UL C 145, 14.5.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. maja 2012 – Kraljevina Španija proti Evropski komisiji

(Zadeva C-24/11 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — EKUJS — Jamstveni oddelek — Odhodki, izključeni iz financiranja Skupnosti — Odhodki, ki jih je izvršila Kraljevina Španija — Pomoči za pridelavo oljčnega olja)

(2012/C 174/16)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Kraljevina Španija (zastopnik: M. Muñoz Pérez, zastopnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnik: F. Jimeno Fernández, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 12. novembra 2010 v zadevi Španija proti Komisiji (T-113/08), s katero je bila zavrnjena tožba za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2008/68/ES z dne 20. decembra 2007 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) iz financiranja Skupnosti (UL 2008, L 18, str. 12) v delu, v katerem izključuje določene odhodke Španije v sektorjih oljčnega olja in poljščin.

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča z dne 12. novembra 2010 v zadevi Španija proti Komisiji (T-113/08) se razveljavi, ker je bil glede finančnega popravka, izvršenega z Odločbo Komisije z dne 20. decembra 2007 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) iz financiranja Skupnosti (2008/68/ES) v sektorju oljčnega olja, zaradi dejstva, da španski organi niso zadostno izvajali predlogov urada za oljno olje po opravljenih nadzorih v mlinih, kot referenčni element za štetje roka 24 mesecev iz člena 5(2)(c), peti pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 729/70 z dne 21. aprila 1970 o financiranju skupne kmetijske politike, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1287/95 z dne 22. maja 1995, in člena 7(4), peti pododstavek, Uredbe Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike določen datum obvestila o dopisu Komisije AGR 16844 z dne 11. julija 2002, ki je bil opredeljen kot sporočilo v smislu člena 8(1) Uredbe Komisije (ES) št. 1663/95 dne 7. julija 1995 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 729/70 v zvezi s postopkom za potrditev obračuna Jamstvenega oddelka EKUJS, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2245/1999 z dne 22. oktobra 1999.
2. Odločba 2008/68 se razglasi za nično v delu, v katerem iz financiranja Skupnosti izključuje odhodke, ki jih je Kraljevina Španija izvršila v sektorju oljčnega olja zunaj roka 24 mesecev pred datumom obvestila o dopisu Komisije z dne 24. novembra 2004, s katerim je bil 21. decembra 2004 sklican bilateralni sestanek, ker se na te odhodke nanaša finančni popravek, uporabljen zato, ker španski organi niso zadostno izvajali predlogov urada za oljno olje po opravljenih nadzorih v mlinih.
3. Kraljevina Španija in Evropska komisija nosita vsaka svoje stroške, priglašene tako na prvi stopnji kot v okviru te pritožbe.

⁽¹⁾ UL C 95, 26.3.2011.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 26. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Združeno kraljestvo) – The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs proti Able UK Ltd

(Zadeva C-225/11) ⁽¹⁾

(DDV — Direktiva 2006/112/ES — Oprostitve — Člen 151(1)(c) — Razgradnja zastarelih ladij ameriške mornarice na ozemlju države članice)

(2012/C 174/17)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tožena stranka: Able UK Ltd

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Združeno kraljestvo) - Razlaga člena 151(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Oprostitve, ki se nanašajo na nekatere transakcije, ki se obravnavajo kot izvoz – Razgradnja zastarelih ladij ameriške mornarice na ozemlju države članice

Izrek

Člen 151(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je opravljanje storitev, kot je to v postopku v glavni stvari, v državi članici, pogodbenici Severnoatlantske pogodbe, ki je razgradnja zastarelih ladij mornarice druge države pogodbenice te pogodbe, v skladu s to določbo oproščeno DDV le, če:

- se ta storitev opravi za del oboroženih sil te druge države, ki sodelujejo pri skupni obrambi, ali za njihovo spremno civilno osebje in
- se ista storitev opravi za del navedenih oboroženih sil, ki so nastanjene ali gostujejo na ozemlju zadevne države članice, ali za njihovo spremno civilno osebje.

⁽¹⁾ UL C 211, 16.7.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. maja 2012 – Legris Industries SA proti Evropski komisiji

(Zadeva C-289/11 P) ⁽¹⁾

(Pritožbai — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Industrija pribora iz bakra in bakrenih zlitin — Sklep Komisije, s katerim je bila ugotovljena kršitev člena 81 ES — Globe — Matične družbe in hčerinska družba — Odgovornost za kršitev)

(2012/C 174/18)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Legris Industries SA (zastopnika: A. Wachsmann in S. Thibault-Liger, odvetnika)

Druška stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnik: C. Giolito, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 24. marca 2011 – Legris Industries proti Komisiji (T-376/06), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za delno razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2006) 4180 z dne 20. septembra 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/F-1/38.121) – Pribor (fitingi) – Industrija pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin – Kršitev pravice do neodvisnega in nepristranskega sodišča – Odgovornost za kršitev – Kršitev načel enakosti obravnavanja, osebne odgovornosti in individualizacije kazni – Izkrivljanje dokazov

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Legris Industries SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 252, 27.8.2011.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 3. maja 2012 – Comap SA proti Evropski komisiji

(Zadeva C-290/11 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Industrija pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin — Odločba Komisije o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Globe — Trajanje kršitve — Pojem „nadaljevanje“)

(2012/C 174/19)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Comap SA (zastopnika: A. Wachsmann in S. de Guigné, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnik: C. Giolito, zastopnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 24. marca 2011 v zadevi Comap proti Komisiji (T-377/06), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razglasitev delne ničnosti odločbe Komisije C(2006) 4180 final z dne 20. septembra 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva št. COMP/F-1/38.121 - Pribor (fitingi)) – Industrija pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin – Kršitev pravice do neodvisnega in nepristranskega sodišča – Kršitev načela ozke razlage v kazenskem pravu – Pojem „javno distanciranje“ – Izkrivljanje dokazov – Neobstoj obrazložitve

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Podjetju Comap SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 252, 27.8.2011.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. aprila 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – kazenski postopek zoper Minh Khoa Voja

(Zadeva C-83/12) (¹)

(Območje svobode, varnosti in pravice — Uredba (ES) št. 810/2009 — Vizumski zakonik Skupnosti — Člena 21 in 34 — Nacionalna zakonodaja — Nezakonit vstop državljanov tretjih držav na ozemlje države članice — Vizumi, pridobljeni na goljufiv način — Kazenska sankcija za tihotapca ljudi)

(2012/C 174/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranka v postopku v glavni stvari

Minh Khoa Vo

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesgerichtshof – Razlaga členov 21 in 34 Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (UL L 243, str. 1) – Nacionalna zakonodaja, ki kaznuje tihotapca, ki na nacionalno ozemlje nezakonito privede tujce – Uporabnost sankcij za tujce, ki imajo vizum, pridobljen s prevaro pri pristojnem organu druge države, vendar še ni razveljavljen na podlagi navedene uredbe

Izrek

Člena 21 in 34 Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da je v skladu z nacionalnimi določbami tihotapljenje tujcev kaznivo v primerih, v katerih imajo tihotapljene osebe, ki so državljani tretjih držav, vizum, ki so ga pridobile goljufivo tako, da so organe države članice, pristojne za izdajo, zapeljale v zmotno glede resničnega namena svojega potovanja, ne da bi bil ta vizum predhodno razveljavljen.

(¹) UL C 126, 28.4.2012.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 6. marca 2012 vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) – Josef Probst proti mr.nexnet GmbH

(Zadeva C-119/12)

(2012/C 174/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Revidentka: Josef Probst

Nasprotna stranka v postopku z revizijo: mr.nexnet GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 6(2) in (5) Direktive 2002/58/ES (¹) dopušča prenos podatkov o prometu od ponudnika storitev do prevzemnika terjatve, ki se nanaša na plačilo za telekomunikacijske storitve, če odstop terjatve, ki se zgodi zaradi izterjave ponovno bremenjene terjatve, ne temelji le na splošni obveznosti glede tajnosti komunikacijskih sporočil in varstva podatkov v zvezi z veljavno zakonsko ureditvijo, ampak tudi na teh pogodbenih pogojih:

ponudnik storitev in prevzemnik terjatve se zavežeta, da bosta varovane podatke obdelovala in uporabljala le v okviru svojega sodelovanja in izključno za to, za kar je bila sklenjena pogodba, ter tako, kot je določeno v pogodbi;

takoj ko poznavanje varovanih podatkov ni več potrebno za izpolnitev tega namena, je treba neobrnljivo izbrisati ali vrniti vse obstoječe varovane podatke v zvezi s tem;

vsaka pogodbeni stranka je upravičena v smislu tega dogovora pri drugi pogodbeni stranki preveriti spoštovanje pravil o varstvu podatkov in varnosti podatkov;

dostop do posredovanih zaupnih dokumentov in podatkov se sme odobriti le tistim zaposlenim, ki jih potrebujejo za izpolnitev pogodbe;

pogodbeni stranki zagotovita, da se ti zaposleni v skladu s tem dogovorom zavežejo spoštovati zaupnost;

na zahtevo, najpozneje pa ob koncu sodelovanja pogodbenih strank, je treba vse obstoječe zaupne podatke v zvezi s tem neobrnljivo izbrisati ali vrniti drugi pogodbeni stranki?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/58/ES z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah); UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 514.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada (Španija) 8. marca 2012 – Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. in drugi

(Zadeva C-125/12)

(2012/C 174/22)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Mercantil n°1 de Granada

Stranke v postopku v glavni stvari

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, stečajni upravitelj družbe Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., in Agencia Estatal de la Administración Tributaria (izpostava državne davčne uprave)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 199(1)(g) Direktive Sveta 2006/112/ES (¹) z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, ki določa, da „1. Države članice lahko določijo, da je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zavezanec, za katerega se opravi katera koli izmed naslednjih storitev: [...] (g) dobava nepremičnin, ki jih prodaja dolжник po sodbi v postopku obvezne prodaje drugi osebi“, v sodnih postopkih, pri katerih gre za postopek zaradi insolventnosti, začet na podlagi razglasitve insolventnosti navedenega dolžnika, razlagati tako, da se nanaša le na transakcije, ki strogo spoštujejo likvidacijsko naravo postopka ali fazo likvidacije, v kateri je ta postopek, tako da mora do odtujitve navedenih nepremičnin priti zaradi likvidacije vsega dolžnikovega premoženja, ali pa glede na to, da se lahko postopek zaradi insolventnosti med drugim zaključi z likvidacijo insolventne družbe, zajema tudi vsakršen prenos nepremičnin, ki ga insolventni dolжник opravi med postopkom zaradi insolventnosti?

2. Ali je treba člen 199(1)(g) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da „postopek obvezne prodaje drugi osebi“, na katerega se nanaša, zajema kolektivni sodni postopek zaradi insolventnosti, v katerem je bila – neodvisno od kakršne koli faze obvezne likvidacije njegovega premoženja in zgolj zaradi prikladnosti – opravljena prostovoljna prodaja dela ali delov njegovega premoženja, ali pa se, nasprotno, nanaša le na prisilne izvršbe, namenjene likvidaciji premoženja dolžnika po sodbi?

3. Ali je v zadnjenavedenem primeru, če se člen 199(1)(g) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost nanaša le na prisilne izvršbe, namenjene likvidaciji premoženja dolžnika po sodbi, navedeno določbo mogoče razlagati tako, da ne dopušča obrnitve položaja davčnega zavezanca za DDV za primere, ko insolventni dolжник opravi prenos nepremičnine zaradi prikladnosti in ker to ustreza interesom postopka zaradi insolventnosti ter neodvisno od kakršnega koli postopka likvidacije vsega njegovega premoženja, in se torej ne sme uporabiti nacionalni zakon, s katerim je bil dejanski stan člena 199(1)(g) Direktive 2006/112 razširjen na primere, ki jih ta določba ne zajema?

(¹) UL L 347, str.1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Nemčija) 8. marca 2012 – Magdeburger Mühlenwerke GmbH proti Finanzamt Magdeburg

(Zadeva C-129/12)

(2012/C 174/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Tožena stranka: Finanzamt Magdeburg

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je v skladu z Odločbo Komisije C(1998) 1712 z dne 20. maja 1998 (opr. št. C[1998] 1712) (¹) nemški zakonodajalec imel pri določitvi člena 2, drugi stavek, točka 4, zakona o davčnih ugodnostih za investiranje (Investitionszulagengesetz, InvZulG 1996), kakor je bil spremenjen z zakonom o davčnih

olajšavah 1999 (Steuerentlastungsgesetz 1999) z dne 19. decembra 1998, prosto presojo, kar zadeva ureditev iz tega člena, ki predvideva ugodnosti za zadevne investicije, pri katerih je bila zavezujoča investicijska odločitev sprejeta pred potekom roka za prenos Odločbe Komisije oziroma pred objavo načrtovanih ukrepov v Bundessteuerblatt (BStBl), dobava investicijskega blaga, določitev in izplačilo davčne ugodnosti pa so se izvedli po tem roku?

(¹) Odločba Komisije 1999/183/ES o možni državni pomoči Nemčije za predelavo in trženje nemških kmetijskih proizvodov na podlagi obstoječega sistema regionalnih pomoči (UL L 60, str. 61).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 19. marca 2012 – Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona proti Generalidad de Cataluña

(Zadeva C-139/12)

(2012/C 174/24)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Druška stranka: Generalidad de Cataluña

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v skladu s členom 13(B)(d), točka 5, Direktive Sveta 77/388/EGS (¹) z dne 17. maja 1977 (ki jo je nadomestila Direktiva 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006) za transakcije v zvezi s prodajo delnic, ki jih opravi davčni zavezanec in katerih posledica je pridobitev lastništva nad nepremičninami, plačati davek na dodano vrednost brez možnosti oprostitve, glede na to, da določa izjemo za vrednostne papirje, ki dajejo imetniku pravno ali dejansko lastninsko pravico ali pravico do posesti nepremičnine ali dela nepremičnine?
2. Ali so z Direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 združljive določbe, kot je člen 108 španskega zakona 24/1988 o trgu vrednostnih papirjev, v skladu s katerim se pridobitev večinskega deleža kapitala družbe, katere sredstva so pretežno sestavljena iz nepremičnin, ne glede na morebiten status gospodarskega subjekta udeležencev transakcije obdavči z davkom na prenos premoženja in overjene pravne posle, ki je posreden davek in se razlikuje od DDV, tako da ni izvzet primer, v katerem bi se transakcija, če bi se nepremičnine namesto z delnicami ali deleži prenesle neposredno, obdavčila z DDV?

3. Ali je s svobodo ustanavljanja, ki jo zagotavlja člen [43] ES (postal člen 49 PDEU), in prostim pretokom kapitala, ki je urejen v členu 56 ES (postal člen 63 PDEU), skladna nacionalna določba, kot je člen 108 španskega zakona z dne 28. julija 1988 o trgu vrednostnih papirjev, kakor je bil spremenjen z 12. dopolnilno določbo zakona 18/1991, v skladu s katerim se pridobitev večinskega deleža kapitala družb, katerih sredstva so pretežno sestavljena iz nepremičnin v Španiji, obdavči, ne da bi bilo dopustno dokazovanje, da družba, nad katero se pridobi nadzor, opravlja gospodarsko dejavnost?

(¹) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145 str. 1).

Tožba, vložena 29. marca 2012 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-151/12)

(2012/C 174/25)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Valero Jordana in B. Simon, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija glede svojih povodij znotraj posameznih skupnosti ni izpolnila obveznosti iz členov 4(8), 7(2), 10(1) in (2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES (¹) z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ter oddelkov 1.3 in 1.4 Priloge V k navedeni direktivi.
- Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da je Kraljevina Španija prenos določb Direktive 2000/60/ES, navedenih v predlogih tožbe, opravila nepravilno, saj se španska zakonodaja uporablja le za povodja med posameznimi skupnostmi v Španiji. Posledično prenos navedenih določb v španski pravni red glede povodij znotraj posameznih skupnosti (to so tista povodja, katerih vode se iztečejo znotraj avtonomne skupnosti) ni bil opravljen.

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 5, str. 275.

Tožba, vložena 29. marca 2012 – Evropska komisija proti Republiki Bolgariji**(Zadeva C-152/12)**

(2012/C 174/26)

Jezik postopka: bolgarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Vasileva in H. Støvlbæk)

Tožena stranka: Republika Bolgarija

Predloga

Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da **Republika Bolgarija** ni izpolnila obveznosti iz členov 7(3) in 8(1) Direktive 2001/14/ES (¹);— **Republiki Bolgariji** naloži plačilo stroškov.**Tožbeni razlogi in bistvene trditve**

Evropska Komisija (v nadaljevanju: Komisija) s tožbo z dne 16. marca 2012 Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Republika Bolgarija ni izpolnila obveznosti iz členov 7(3) in 8(1) Direktive 2001/14/ES, saj ureditev uporabnin, ki jih zaračunava upravljavec infrastrukture v Bolgariji, ne temelji v skladu s členom 7(3) Direktive 2001/14/ES na stroških, ki nastanejo neposredno pri izvajanju železniške storitve. Poleg tega Bolgarija ni sporočila, da v skladu s členom 8(1) te direktive uporabnine temeljijo na ureditvi, katere namen je celotno pokrivanje stroškov. Iz tega razloga bi morala Bolgarija vsekakor izpolniti pogoje, navedene v tem členu.

Komisija navaja te bistvene trditve:

1. Pojem „stroški, ki nastanejo neposredno pri izvajanju storitve“ naj bi vključeval mejne stroške, ki nastanejo neposredno pri dejanski uporabi železniške infrastrukture, drugače povedano „neposredne stroške“, ki nastanejo pri izvajanju posamezne železniške storitve. Zato naj bi bili ti stroški spremenljivi in odvisni od tega, ali se je železniška infrastruktura uporabljala. Če se sledi tej logiki, stroški, ki nastanejo neodvisno od dejanske uporabe železniške infrastrukture, naj ne bi bili neposredni stroški, tudi če se nanašajo na dejavnosti

oziroma proizvode, potrebne za železniški promet na nekaterih progah. Ti stroški naj bi bili fiksni stroški v smislu, da nastanejo tudi takrat, ko se železniška infrastruktura ne uporablja.

2. Ta razlaga je podprta z besedilom člena 7(3), ki se nanaša na stroške, „ki nastanejo neposredno pri izvajanju storitve“. Fiksni stroški, ki so povezani s celotno železniško infrastrukturo, naj ne bi nastali „neposredno“ pri izvajanju posamezne železniške storitve. Besedilo „nastanejo neposredno“ naj bi se zato nanašal na dodatne stroške, nastale pri posamezni železniški storitvi. Ta razlaga temelji tudi na sistematičnem kontekstu člena 7(3). Člen 7 naj bi določal načela zaračunavanja uporabnin, člen 8 pa morebitne izjeme od teh načel. Člen 8(1) se nanaša na „[...] skupno pokrivanje stroškov upravljavca infrastrukture“, kar naj bi pomenilo, da stroški, na katere se nanaša člen 7(3), ne morejo biti končni stroški upravljavca infrastrukture, temveč da gre za neposredne stroške, ki nastanejo pri posamezni železniški storitvi, to je stroške, ki so nižji od končnih stroškov. To razlago naj bi podpirala uvodna izjava 7 Direktive 2001/14/ES, v skladu s katero se spodbuja optimalna uporaba železniške strukture s čim večjim možnim številom prevoznih podjetij, s čimer se predpostavlja nižja stopnja zaračunavanja uporabnin.

3. Komisija meni, da mora upravljavec infrastrukture prevoznikom v železniškem prometu dati na razpolago infrastrukturo na svoje stroške in da morajo ti plačati uporabnino, ki je enaka neposrednim stroškom. Podlaga temu naj bi bila potreba, da bi železniško infrastrukturo uporabljajo čim večje število prevoznikov v železniškem prometu in da bi jo vsak od teh uporabljal v čim bolj optimalnem obsegu. Člen 8(1) Direktive 2001/14/ES naj bi bilo mogoče uporabiti le, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena: na vseh tržnih delih, na katerih želi upravljavec infrastrukture pobirati pribitke, mora najprej preveriti, ali lahko ti tržni deli prenesajo take pribitke. Ta razlaga naj bi bila razvidna iz besedila člena 8(1), prvi pododstavek, in sicer iz besedila „če trg prenese [...]“, in iz besedila člena 8(2), drugi pododstavek, ki se glasi: „Višina uporabnin nikakor ne sme izključiti uporabe infrastrukture s strani tistih tržnih delov, ki lahko plačajo vsaj stroške, nastale neposredno zaradi izvajanja železniških prevoznih storitev [...]“.

4. Celotna analiza stroškov in dohodkov bolgarskega upravljavca infrastrukture za obdobje med 2005 in 2008 naj bi kazala, da od 60 % do 70 % stroškov obratovanja, ki so izračunani v Bolgariji, temelji na stalnih elementih, zlasti na plačilih za delo in prispevkih za socialno varnost. Glede na zgoraj navedeno je Komisija sklenila, da teh stroškov ni mogoče šteti za neposredne stroške v smislu člena 7(3), ker se ne spreminjajo glede na opravljanje železniških storitev. Zato naj bi bili dohodki iz naslova uporabnin za infrastrukturo veliko višji kot celotni neposredni stroški obratovanja. Komisija zato meni, da uporabnine v Bolgariji ne slonijo le na stroških, ki nastanejo neposredno pri izvajanju železniške storitve.

5. Komisija na podlagi predloženih informacij ugotavlja, da metoda, ki se uporablja v Bolgariji glede pobiranja uporabnin za uporabo železniške infrastrukture, očitno ni povezana s pojmom neposrednih stroškov v smislu člena 7(3) Direktive 2001/14/ES.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) 29. marca 2012 – Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken proti Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Zadeva C-154/12)

(2012/C 174/27)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Bruxelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Tožena stranka: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je člen 16 Uredbe Sveta (ES) št. 318/2006 z dne 20. februarja 2006 o skupni ureditvi trgov v sektorju sladkorja ⁽¹⁾, zdaj člen 51 Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode ⁽²⁾, neveljaven v delu, v katerem v sektorju sladkorne pese določa dajatev v višini 12 EUR za tono kvotnega sladkorja, ker:

— je pravna podlaga, ki jo je uporabil zakonodajalec za uvedbo takšne določbe, nekdanji člen 37(2), tretji odstavek, Pogodbe ES, zdaj člen 43(2) PDEU;

— zakonodajalec s tem, da je dajatev upravičil kot ukrep, namenjen financiranju izdatkov „SUT sladkorja“, čeprav se z njim dejansko financirajo neposredne pomoči in/ali je namenjen ohranjanju proračunske nevtralnosti reform na področju „pridelave sladkorja iz leta 2006“, ni jasno in nedvoumno navedel razlogov za uvedbo dajatve, kot se to zahteva na podlagi člena 296 PDEU (prej člen 253 ES);

— je sektor „pridelave sladkorne pese“ edini sektor, ki mu je naložena takšna dajatev, ki se nakazuje v splošni proračun Evropske unije, bi se dajatev štela za diskriminatorno tako med proizvajalci, ki so ohranili proizvodnjo pese, in tistimi, ki so proizvodnjo prenehali, kot med sektorjem „sladkorne pese“ ter katerim koli drugim kmetijskim ali nekmetijskim sektorjem;

— se šteje, da dajatev krši načelo sorazmernosti, v kolikor dajatev ni niti sorazmerna niti potrebna za financiranje izdatkov SUT „sladkorja“ in ni niti sorazmerna glede na dejanske izdatke in obete glede prihodnjih izdatkov SUT „sladkorja“?

⁽¹⁾ UL L 58, str. 1.

⁽²⁾ UL L 299, str. 1.

Tožba, vložena 30. marca 2012 – Evropska komisija proti Irski

(Zadeva C-158/12)

(2012/C 174/28)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: S. Petrova, K. Mifsud-Bonnici, zastopnika)

Tožena stranka: Irska

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Irska s tem, da ni izdala dovoljenj v skladu s členoma 6 in 8 Direktive 2008/1/ES ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva CPNO) ali ker, če bi bilo primerno, ni ponovno preučila ali po potrebi posodobila pogojev za izdajo dovoljenj glede 13 obstoječih obratov za vzrejo prašičev in piščancev na Irskem ter tako ni zagotovila, da bi ti obstoječi obrati najpozneje do 30. oktobra 2007 delovali v skladu s členi 3, 7, 9, 10 in 13, 14(a) in (b) ter 15(2) Direktive CPNO, ni izpolnila svoje obveznosti iz člena 5(1) Direktive CPNO.

— Irski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu s členom 5(1) Direktive CPNO so bile države članice dolžne zagotoviti, da njihovi pristojni organi najpozneje do 30. oktobra 2007 bodisi izdajo dovoljenja v skladu s členoma 6 in 8 bodisi, če bi bilo to primerno, ponovno preučijo pogoje za izdajo dovoljenj in jih po potrebi posodobijo.

Komisija je na podlagi dostopnih podatkov ugotovila, da obstoječi obrati za vzrejo prašičev in piščancev na Irskem še vedno delujejo brez kakršnihkoli dovoljenj CPNO, zato je zaključila, da je Irska kršila svoje obveznosti iz člena 5(1) Direktive CPNO.

(¹) Direktiva 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL L 24, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 11. aprila 2012 – Peter Pinckney proti KDG médiatech AG

(Zadeva C-170/12)

(2012/C 174/29)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Peter Pinckney

Tožena stranka: KDG médiatech AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5, točka 3, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da v primeru zatrjevane kršitve materialnih avtorskih pravic z objavo vsebine na spletnem mestu

— oseba, ki meni, da je oškodovana, lahko vloži tožbo zaradi ugotovitve odgovornosti pri sodiščih vsake države članice, na ozemlju katere je ali je bila po spletu objavljena vsebina dostopna, zato da dobi odškodnino samo za škodo, storjeno na ozemlju države članice sodišča, ki odloča,

ali

— mora biti poleg tega ta vsebina namenjena javnosti na ozemlju te države članice, ali pa mora biti podana druga navezna okoliščina?

2. Ali je odgovor na prvo vprašanje enak, če zatrjevana kršitev materialnih avtorskih pravic ni posledica objave elektronske vsebine po spletu, ampak kot v obravnavanem primeru spletne ponudbe materialnega nosilca, s katerim se ta vsebina reproducira?

Pritožba, ki jo je Carrols Corp vložila 11. aprila 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 1. februarja 2012 v zadevi T-291/09, Carrols Corp proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in Giulio Gambettoli

(Zadeva C-171/12 P)

(2012/C 174/30)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnica: Carrols Corp. (zastopnik: I. Temiño Cenicerós, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in Giulio Gambettola

Predlog

— Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-291/09 z dne 1. februarja 2012 naj se v celoti razveljavi.

— Predlogom, navedenim na prvi stopnji, naj se v celoti ugodi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Kršitev prava Unije s strani Splošnega sodišča, ki se kaže v kršitvi člena 52(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (¹) in sodne prakse, ki razlaga to uredbo

Splošno sodišče v izpodbijani sodbi ugotavlja, da „z enakostjo zadevnih znakov – ob neobstoju drugih upoštevni dokazov – ni mogoče dokazati slabe vere intervenienta“.

Iz sodbe Sodišča z dne 11. junija 2009 v zadevi Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, ZOdl., str. I-4893) pa dejansko izhaja, da „se mora obstoj slabe vere prijavitelja presojati celovito, pri čemer se upoštevajo vsi upoštevni dejavniki v obravnavani zadevi“ (točka 37 sodbe). Kljub temu pa Splošno sodišče vsako dejstvo preučuje posamezno in ločeno, pri čemer zanemara celovit pregled in tožeči stranki neupravičeno povečuje dokazno breme v škodo njene pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Finanzgericht Düsseldorf (Nemčija) 18. aprila 2012 –
Yvon Welte proti Finanzamt Velbert**

Tožena stranka: Finanzamt Velbert

(Zadeva C-181/12)

(2012/C 174/31)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Yvon Welte

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 56 in 58 Pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti razlagati tako, da nasprotujeta nacionalnim predpisom države članice o davku na dediščino, ki za osebo, ki ni rezidentka te države in ki z nastopom dedovanja po nerezidentu pridobi na nacionalnem ozemlju ležeče zemljišče, določajo le odbitek 2 000 EUR, medtem ko bi bil pri pridobitvi premoženja z nastopom dedovanja odobren odbitek 500 000 EUR, če bi bil zapustnik ali pridobitelj v trenutku dedovanja rezident zadevne države članice?

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 3. maja 2012 – Conceria Kara proti UUNT – Dima (KARRA)(Zadeva T-270/10) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke KARRA — Prejšnje figurativne nacionalne znamke in znamke skupnosti Kara — Firma Conceria Kara Srl in trgovsko ime Kara — Relativni razlogi za zavrnitev — Člen 75, prvi stavek, Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 42(2) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 8(4) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 8 Pariške konvencije — Slaba vera)

(2012/C 174/32)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožena stranka: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Italija) (zastopnik: P. Picciolini, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Mannucci, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Dima – Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti (Istanbul, Turčija)

Predmet

Tožba za razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 29. marca 2010 (zadeva R 1172/2009-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Conceria Kara Srl in Dima – Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Conceria Kara Srl se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 221, 14.8.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. maja 2012 – Universal Display proti UUNT (UniversalPHOLED)(Zadeva T-435/11) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Mednarodna registracija z oznako Evropske skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti UniversalPHOLED — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2012/C 174/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožena stranka: Universal Display Corp. (Ewing, New Jersey, Združene države) (zastopnika: A. Poulter in C. Lehr, solicitors)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: P. Geroulakos, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 18. maja 2011 (zadeva R 215/2011-2), ki se nanaša na zahtevo za registracijo besednega znaka UniversalPHOLED kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Universal Display Corp. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 298, 8.10.2011.

Sklep Splošnega sodišča z dne 16. aprila 2012 – de Brito Sequeira Carvalho proti Komisiji(Zadeva T-40/07 REV in T-62/07 REV P) ⁽¹⁾

(Postopek — Zahteva za revizijo — Novo dejstvo — Odsotnost — Nedopustnost)

(2012/C 174/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: José António de Brito Sequeira Carvalho (Bruselj, Belgija) (zastopnik: M. Boury, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in D. Martin, zastopnika)

Predmet

Zahteva za revizijo sodbe Splošnega sodišča z dne 5. oktobra 2009 v združenih zadevah de Brito Sequeira Carvalho in Komisija proti Komisiji in de Brito Sequeira Carvalho (T-40/07 P in T-62/07 P, še neobjavljena v ZODl.).

Izrek

1. *Zahteva za revizijo se zavrne kot nedopustna.*
2. *Vsaka stranka nosi svoje stroške.*

(¹) UL C 82, 14.4.2007.

Sklep Splošnega sodišča z dne 24. aprila 2012 – El Fatmi proti Svetu

(Združene zadeve T-76/07, T-362/07 in T-409/08) (¹)

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti v okviru boja proti terorizmu — Umik zadevnih oseb iz seznama — Ničnostna tožba — Ustavitev postopka)

(2012/C 174/35)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeča stranka: Nouriddin El Fatmi (Vught, Nizozemska) [zastopniki: G. Pulles in A. M. van Eik (zadeve T-76/07, T-362/07 in T-409/08), J. Pauw (zadevi T-76/07 in T-362/07) in M. Uiterwaal (T-76/07), odvetniki]

Tožena stranka: Svet Evropske unije [zastopniki: sprva G.-J. Van Hegelsom in E. Finnegan (T-76/07 in T-362/07), nato B. Driessen in E. Finnegan (T-76/07, T-362/07 in T-409/08), zastopniki]

Intervenientki v podporo tožene stranke: Kraljevina Nizozemska [zastopniki: sprva C. Wissels, M. de Mol in Y. de Vries ter M. de Grave (zadeva T-76/07), nato C. Wissels, M. Bulterman in J. Langer, zastopniki], in Evropska komisija [zastopniki: S. Boelaert in P. van Nuffel ter, sprva, J. Aquilina (zadeva T-76/07), zastopniki]

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2006/1008/ES z dne 21. decembra 2006 o izvajanju člena 2(3) Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL L 379, str. 123), ki so ga nato nadomestili sklepi Sveta 2007/445/ES z dne 28. junija 2007 (UL L 169, str. 58), 2007/868/ES z dne 20. decembra 2007 (UL L 340, str. 100), 2008/583/ES z dne 15. julija 2008 (UL L 188, str. 21), 2009/62/ES z dne 26. januarja 2009 (UL L 23, str. 25), Uredba Sveta (ES) št. 501/2009 z dne 15. junija 2009 (UL L 151, str. 14), izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1285/2009 z dne 22. decembra 2009 (UL L 346, str. 39), (EU) št. 610/2010 z dne 12. julija 2010 (UL L 178, str. 1), (EU) št. 83/2011 z dne 31. januarja 2011 (UL L 28, str. 14), in (EU) št. 687/2011 z dne 18. julija 2011 (UL L 188, str. 2), v delu, v katerem je ime tožeče stranke na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere se uporablja Uredba Sveta (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih

omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 207).

Izrek

1. *Postopek se ustavi.*
2. *Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.*
3. *Evropska komisija in Kraljevina Nizozemska nosita vsaka svoje stroške.*

(¹) UL C 117, 26.5.2007.

Sklep Splošnega sodišča z dne 20. aprila 2012 – Pachitis proti Komisiji

(Zadeva T-374/07) (¹)

(Javni uslužbenci — Zaposlovanje — Javni natečaj — Zavrnitev zahteve za pridobitev kopij vprašanj in odgovorov na predhodnih preizkusih — Nepristojnost Splošnega sodišča — Predložitev zadeve Sodišču za uslužbenice)

(2012/C 174/36)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Dimitrios Pachitis (Atene, Grčija) (zastopniki: sprva P. Giatagantzidis in V. Niagkou, nato P. Giatagantzidis in S. Stavropoulou, potem P. Giatagantzidis in K. Kyriazi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in I. Chatzigiannis, zastopnika)

Intervenienti v podporo tožeče stranke: Helenska republika (zastopnika: E.-M. Mamouna in K. Boskovits, zastopnika); Kraljevina Švedska (zastopnika: A. Falk in S. Johannesson, zastopnika); in Evropski nadzornik za varstvo podatkov (ENVP) (zastopnik: H. Hijmans, zastopnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) z dne 27. junija 2007, s katero je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke za pridobitev dostopa do vprašanj, ki so ji bila postavljena v okviru javnega natečaja EPSO/AD/77/06, njenih odgovorov na ta vprašanja in razpredelnice s pravilnimi odgovori na ta vprašanja, in odločbe na podlagi molka EPSO o zavrnitvi potrdilne prošnje tožeče stranke, ki jo je pri EPSO vložila 10. julija 2007.

Izrek

1. *Zadeva T-374/07 se predloži v odločanje Sodišču za uslužbenice Evropske unije.*

2. Odločitev o stroških se pridrži.

(¹) UL C 283, 24.11.2007.

Sklep Splošnega sodišča z dne 24. aprila 2012 – Alstom proti Komisiji

(Zadeva T-517/09) (¹)

(Konkurenca — Trg energetskih transformatorjev — Dopis računovodje Komisije — Zavrnitev zagotovitve bančne garancije kot sredstva za začasno kritje globe — Prenehanje pravnega interesa — Ustavitev postopka)

(2012/C 174/37)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Alstom (Levallois-Perret, Francija) (zastopnika: J. Derenne in A. Müller-Rappard, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Bouquet, N. von Lingen in K. Mojzesowicz, zastopniki)

Predmet

Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2009) 7601 final z dne 7. oktobra 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES in člena 53 EGP (zadeva COMP/F/39.129 – energetski transformatorji), s katero je bila tožeči stranki naložena globa ter razglasitev ničnosti dopisa računovodje Komisije z dne 10. decembra 2009 o zavrnitvi zagotovitve bančne garancije kot sredstva za začasno izterjavo te globe.

Izrek

1. O zahtevku za razglasitev ničnosti dopisa računovodje Evropske komisije z dne 10. decembra 2009 o zavrnitvi zagotovitve bančne garancije kot sredstva za začasno kritje globe, naložene z Odločbo Komisije C(2009) 7601 final z dne 7. oktobra 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES in člena 53 EGP (zadeva COMP/F/39.129 – energetski transformatorji), ni treba odločiti.

2. Odločitev o stroških se pridrži.

(¹) UL C 51, 27.2.2010.

Sklep Splošnega sodišča z dne 16. aprila 2012 – F91 Diddelég in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-341/10) (¹)

(Tožba za razglasitev ničnosti — Prekinitev postopka v zvezi s pritožbo — Nesprožitev postopka zaradi neizpolnitve obveznosti — Neobstoje izpodbijnega akta — Nedopustnost)

(2012/C 174/38)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: F91 Diddelég (Dudelange, Luksemburg); Julien Bonnetaud (Yutz, Francija); Thomas Gruszczynski (Amnéville,

Francija); Rainer Hauck (Maxdorf, Nemčija); Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luksemburg); Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Francija) in Yann Thibout (Algrange, Francija) (zastopniki: L. Misson, C. Delrée in G. Ernes, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Rozet in P. Van Nuffel, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) (Mondercange, Luksemburg) (zastopnika: sprva K. Daly, solicitor, in D. Keane, SC, nato K. Daly)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 3. junija 2010 o prekinitvi postopka na podlagi pritožbe, ki so jo vložile tožeče stranke proti Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF), za razglasitev ničnosti pravil, ki kršijo člena 39 ES in 81 ES in za naložitev „ustreznih sankcij“.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. F91 Diddelég, Julien Bonnetaud, Thomas Gruszczynski, Rainer Hauck, Stéphane Martine, Grégory Molnar in Yann Thibout nosijo svoje stroške in stroške, ki jih je priglasi Evropska komisija.

3. Fédération luxembourgeoise de football (FLF) nosi svoje stroške.

(¹) UL C 301, 6.11.2010.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2012 – Hassan proti Svetu

(Zadeva T-572/11 R II)

(Začasna odredba — Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Siriji — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Predlog za sprejetje začasnih ukrepov — Nov predlog — Nova dejstva — Neobstoje — Nedopustnost)

(2012/C 174/39)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Samir Hassan (Damask, Sirija) (zastopnika: É. Morgan de Rivery in E. Lagathu, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: S. Kyriakopoulou in M. Vitsentzatos, zastopnika)

Predmet

Predlog za sprejetje začasnih ukrepov, natančneje predlog za odlog izvršitve omejevalnih ukrepov, ki jih je Svet uvedel proti Siriji, v delu, v katerem se ti ukrepi nanašajo na tožečo stranko.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

**Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2012
– Ternavsky proti Svetu**

(Zadeva T-163/12 R)

(Izdaja začasne odredbe — Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti Belorusiji — Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Predlog za odlog izvršitve — Neupoštevanje formalnih zahtev — Nedopustnost)

(2012/C 174/40)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Anatoly Ternavsky (Moskva, Rusija) (zastopnika: C. Rapin in E. Van den Haute, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predmet

Predlog za odlog izvršitve točke 2 Priloge II k Izvedbenemu sklepu Sveta 2012/171/SZVP z dne 23. marca 2012 o izva-
janju Sklepa 2010/639/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Belorusiji (UL L 87, str. 95) in točke 2 Priloge II k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 265/2012 z dne 23. marca 2012 o izvajanju člena 8a(1) Uredbe (ES) št. 765/2006 o omejevalnih ukrepih v zvezi z Belorusijo (UL L 87, str. 37).

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrže.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 2. marca 2012 – Francija proti Komisiji

(Zadeva T-135/12)

(2012/C 174/41)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter in J. Rossi, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep v celoti razglasi za ničen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tožbo zahteva, naj se sklep Komisije C(2011) 9430 final z dne 20. decembra 2011, s katerim je bilo ugotovljeno, da je pomoč Francoske republike družbi France Télécom, ki se nanaša na reformo načina financiranja pokojnin državnih uslužbencev, zaposlenih pri družbi France Télécom (državna pomoč št. C 25/08 (prej NN 23/08)), pod nekaterimi pogoji združljiva z notranjim trgov, razglasi za ničen.

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog, ki je razdeljen na dva dela, se nanaša na kršitev člena 107(1) PDEU, ker je Komisija ugotovila, da je reforma načina financiranja pokojnin državnih uslužbencev, zaposlenih pri družbi France Télécom, državna pomoč. Tožeča stranka trdi:
 - da je Komisija napačno ugotovila, da zmanjšanje povračila, ki ga mora družba France Télécom plačati državi, ne odpravlja strukturne neugodnosti družbe France Télécom po tem, ko je začel veljati zakon iz leta 1990, in da je sprejeti ukrep prednost, dana temu podjetju.
 - podredno, da je Komisija napačno ugotovila, da je imela družba France Télécom prednost od leta 1996, kljub temu, da je plačala izredni pavšalni prispevek.
2. Drugi tožbeni razlog se podredno nanaša na kršitev člena 107(3)(c) PDEU, ker je Komisija združljivost zadevnih ukrepov podredila spoštovanju pogojev, navedenih v členu 2 izpodbijane odločbe. Ta tožbeni razlog je razdeljen na dva dela.
 - Tožeča stranka v prvem delu trdi, da je Komisija kršila člen 107(3)(c) PDEU s tem, da je ugotovila, da konkurenca in pravična stopnja v obravnavanem primeru ni bila dosežena, ker v izračunu povračila, ki ga je plačala družba France Télécom po tem, ko je začel veljati zakon iz leta 1996, niso upoštevana tveganja, ki niso skupna.
 - Tožeča stranka v drugem delu podredno trdi, da je Komisija kršila člen 107(3)(c) PDEU s tem, da je zavrnila presojo, ali je dosežena konkurenčna in pravična stopnja ob upoštevanju plačila izrednega pavšalnega povračila družbe France Télécom in s tem, da je ugotovila, da to podjetje ne bo v povsem enakovrednem položaju s konkurenčnimi podjetji do leta 2043.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji, ker je Komisija zavrnila, da je bilo s 7-odstotno stopnjo izvršeno izredno pavšalno povračilo.

Tožba, vložena 12. aprila 2012 – Deutsche Börse proti Komisiji

(Zadeva T-175/12)

(2012/C 174/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutsche Börse AG (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopniki: C. Zschocke, J. Beninca in T. Schwarze, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

— Sklep Komisije COMP/M.6166 Deutsche Börse/NYSE Euronext z dne 1. februarja 2012 naj se razglasi za ničen; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje, da tožena stranka ni pravilno ocenila horizontalnih omejitev konkurence, ki veljajo za obe družbi, saj naj bi Komisija pri presoji poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti in s trditvijo, da sta družbi domnevno vzajemno izvajali pritisk na stroške za menjavo denarja, napačno uporabila pravo in storila napako pri presoji. Poleg tega naj bi bila očitno napačna trditev tožene stranke, da sta družbi druga drugo ovirali pri konkurenci na področju izumov, njena analiza konkurence med platformami za trgovanje pa naj ne bi temeljila na prepričljivih in vsebinsko skladnih dokazih. Tožena stranka naj bi tudi pomanjkljivo preizkusila omejitve na strani povpraševanja, saj ni analizirala in ovrednotila ključne vloge, ki jo imajo stranke obeh družb, med katerimi so glavni udeleženci trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti, ter naj ne bi opravila količinske analize.

2. Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje, da je tožena stranka očitno napačno ocenila povečanje učinkovitosti in da v zvezi s tem ni izvedla prepričljivih ter vsebinsko skladnih dokazov. Komisija naj bi napačno štela, da so zgolj nekatera povečanja učinkovitosti preverljiva, da se neposredno nanašajo na združitev družb in da neposredno koristijo potrošnikom, in napačno trdila, da ta povečanja ne zadostujejo, da bi se izničili učinke združitve na konkurenco. Pri presoji prihrankov na področju jamstev in izboljšana likvidnosti naj bi Komisija kršila pravico strank do izjave, saj se je oprla na o dokaze in argumente, ki so bili predloženi po obravnavi in na katere stranki nista mogli odgovoriti. Teorija Komisije o „vračanju sredstev“ in njena ocena prihrankov na področju jamstev, ki so nastali zaradi združitve družb, temeljita na novih teorijah in zahtevah, ki jih ni v Smernicah Komisije o presoji horizontalnih združitvev⁽¹⁾.

3. S tretjim tožbenim razlogom zatrjuje, da je tožena stranka napačno presodila korektivne ukrepe, ki sta jih predlagali stranki. Zavrnitev zaveze o popolni odsvojitvi dejavnosti skupine NYX (tožeča stranka in NYSE Euronext), ki se prekriva s trgovanjem z izvedenimi finančnimi instrumenti, vključno z odsvojitvijo instrumenta BClear od NYX. Zatrjevana „simbioza“ med posameznimi vrednostnimi papirji in borznimi indeksi ne obstaja, nasprotuje analizi opredelitve lastnega trga, kot jo je izdelala Komisija, in pomeni kršitev pravice do obrambe, ki jo imata stranki. Zavrnitev zaveze o licenciranju računalniških programov s strani Komisije je napačno ocenjena in nasprotuje njenim ugotovitvam glede konkurence na področju tehnologije.

⁽¹⁾ Smernice o presoji horizontalnih združitvev na podlagi uredbe Sveta o nadzoru koncentracij podjetij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 10).

Tožba, vložena 16. aprila 2012 – Bank Tejarat proti Svetu

(Zadeva T-176/12)

(2012/C 174/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (zastopniki: S. Zaiwalla, P. Reddy in F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC, in R. Blakeley, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

- Točka 2 razpredelnice I.B. Priloge I k Sklepu Sveta 2012/35/SZVP z dne 23. januarja 2012 o spremembah Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 19, str. 22) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- točka 2 razpredelnice I.B. Priloge I k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 54/2012 z dne 23. januarja 2012 o izvajanju Uredbe (EU) št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 19, str. 1) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- točka 105 razpredelnice B Priloge IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL L 88, str. 1) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- ugotovi naj se, da člen 20(1) Sklepa Sveta 2010/413/SZVP ne velja za tožečo stranko;
- ugotovi naj se, da člen 23(2) Uredbe Sveta (EU) št. 267/2012 ne velja za tožečo stranko;
- ugotovi naj se, da ima razglasitev ničnosti točke 2 razpredelnice I.B. Priloge I k Sklepu Sveta 2012/35/SZVP in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 54/2012 ter točke 105 razpredelnice B Priloge IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012 takojšnji učinek; in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje:

- da vsebinska merila za uvrstitev na seznam z uporabo izpodbijanih ukrepov v obravnavanem primeru niso izpolnjena in da ni niti pravne niti dejanske podlage za tako uvrstitev na seznam; in/ali da je Svet storil očitno napako pri presoji, ali so bila merila izpolnjena; in
- da je Svet na podlagi pomanjkljivih dokazov odločil, da je tožeča stranka izpolnila merila in je tako zagrešil (nadaljnjo) očitno napako pri presoji, saj tožeča stranka ni izpolnila nobenega od petih meril za uvrstitev na seznam, kot so določena v členu 23(2) Uredbe št. 267/2012, in da Svet ni predložil nobenih dokazov o nasprotnem.

2. Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje:

- da pomeni uvrstitev tožeče stranke na seznam kršitev njenih temeljnih pravic in svoboščin, vključno s pravico do trgovanja in opravljanja dejavnosti ter mirnega uživanja posesti, in/ali kršitev načela sorazmernosti.

3. S tretjim tožbenim razlogom zatrjuje:

- da je Svet v vsakem primeru kršil procesna pravila: (a) tožečo stranko ni posebej obvestil o uvrstitvi na seznam, (b) ni podal ustreznih in zadostnih razlogov za svojo odločitev in (c) ni spoštoval pravico do obrambe ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva.

Tožba, vložena 20. aprila 2012 – Spraylat proti ECHA

(Zadeva T-177/12)

(2012/C 174/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Spraylat GmbH (Aachen, Nemčija) (zastopnik: K. Fischer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za kemikalije (ECHA)

Predlogi

Tožeča stranka predlaga,

- naj se določitev upravne dajatve, s katero jo je seznanila tožena stranka 21. februarja 2012 (račun št. 10030371), razglasi za nično;

- naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Zaradi previdnosti tožeča stranka predlaga, naj se odločba SME(2012)1445 z dne 15. februarja 2012 razglasi za nično.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev Uredbe (ES) št. 1907/2006 ⁽¹⁾ in Uredbe (ES) št. 340/2008 ⁽²⁾

Tožeča stranka trdi, da kot je razvidno iz obeh uredb, je edini dopustni razlog za obračun upravne dajatve v skladu s členom 13(4) Uredbe št. 340/2008 pokritje stroškov, ki so nastali ECHA za preizkus registracije glede na velikost podjetja, in da se to ni upoštevalo pri določitvi upravne dajatve v skladu s sklepom upravnega sveta ECHA (MB/D/29/2010). Nedopustno naj bi bilo tudi obračunavanje upravne dajatve glede na velikost podjetja, zaradi česar naj bi velika podjetja nosila del stroškov, nastalih pri pregledu majhnih podjetij.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

V skladu s tem načelom naj bi bila upravna dajatev, ki jo obračuna tožena stranka, obračunana sorazmerno glede na opravljeno storitev tožene stranke. Tožeča stranka meni, da je iz primerjave dajatve 20 700 EUR z upravno storitvijo, ki jo je opravila tožena stranka, razvidno, da ni tako.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev splošnega načela enakosti

Tožeča stranka glede tega trdi, da gre pri različno visokih upravnih dajatvah glede na velikost podjetij tudi za nedopustno razliko v obravnavanju. Poleg tega naj bi tožena stranka s prilagoditvijo upravne prakse kršila načelo enakosti, saj naj bi tožečo stranko obravnavala drugače od drugih registriranih podjetij s tem, da ji je onemogočila, da tudi po pridobitvi registracijske številke prilagodi velikost podjetja, da bi se tako izognila obračunu upravne dajatve.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev načela pravne varnosti in pravice do dobrega upravljanja

Čeprav naj bi tožena stranka ugotovila, da je v praksi pri registraciji težko pravilno sporočiti velikost podjetja, naj tožeči stranki v nasprotju s pravico do dobrega upravljanja ne bi omogočila, da prilagodi svoje navedbe, tako da bi se izognila plačilu upravne dajatve.

5. Peti tožbeni razlog: protipraven prenos zakonodajnih pristojnosti na toženo stranko

Člen 13(4) Uredbe št. 340/2008 naj bi toženo stranko pooblašal za obračunavanje upravne dajatve, ne da bi bile v tej uredbi določene podrobnosti obračunavanja in zlasti obseg dajatve. Tožeča stranka meni, da gre pri tem za protipraven prenos zakonodajnih pristojnosti na toženo stranko.

Tožba, vložena 17. aprila 2012 – Khwanda proti Svetu**(Zadeva T-178/12)**

(2012/C 174/45)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Mahran Khwanda (Damask, Sirija) (zastopniki: S. Jeffrey in S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt, QC, in R. Blakeley, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

— Točka 22 Priloge k Izvedbenemu sklepu Sveta 2012/37/SZVP z dne 23. januarja 2012 o izvajanju Sklepa 2011/782/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL 2012 L 19, str. 33) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;

— točka 22 Priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 55/2012 z dne 23. januarja 2012 o izvajanju člena 33(1) Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji (UL 2012 L 19, str. 6) naj se razglasi za nično v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;

— ugotovi naj se, da člena 18(1) in 19(1) sklepa Sveta 2011/782/SZVP ⁽¹⁾ ne veljata za tožečo stranko;

— ugotovi naj se, da člena 14(1) in 15(1) uredbe Sveta (EU) št. 36/2012 ⁽²⁾ ne veljata za tožečo stranko;

— ugotovi naj se, da ima razglasitev ničnosti točke 22 Priloge k Izvedbenemu sklepu Sveta 2012/37/SZVP in točke 22 Priloge k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 55/2012 takojšnji učinek; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje:

— da vsebinska merila za uvrstitev na seznam z uporabo izpodbijanih ukrepov v obravnavanem primeru niso izpolnjena in da ni niti pravne niti dejanske podlage za tako uvrstitev na seznam in da je Svet storil očitno napako pri presoji, ali so bila merila izpolnjena, ter tožečo stranko uvrstil na seznam, ne da bi imel za to zadostne dokaze;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL 2006, L 396, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 340/2008 z dne 16. aprila 2008 o pristojbinah in taksah, plačljivih Evropski agenciji za kemikalije na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) (UL 2008, L 107, str. 6).

— da je tožeča stranka predložila dovolj dokazov v utemeljitev svoje tožbe in da je dejavno ravnala, da bi provalnim silam preprečila dostop do avtobusov, ki so last družbe Kadmous Transport, medtem ko tožena stranka ni predložila zadostnih dokazov, da bi te trditve izpodbila.

— Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje:

— da pomeni uvrstitev tožeče stranke na seznam kršitev njenih temeljnih pravic in svoboščin, vključno s pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter mirnega uživanja posesti in/ali kršitev načela sorazmernosti.

— S tretjim tožbenim razlogom zatrjuje:

— da je Svet v vsakem primeru kršil procesna pravila: (a) tožeče stranke ni posebej obvestil o uvrstitvi na seznam; (b) ni podal ustreznih in zadostnih razlogov za svojo odločitev; (c) ni spoštoval pravice do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega sredstva tožeče stranke.

⁽¹⁾ UL L 319, str. 56.

⁽²⁾ UL L 16, str. 1.

Tožba, vložena 26. aprila 2012 – Bateni proti Svetu

(Zadeva T-181/12)

(2012/C 174/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Naser Bateni (Hamburg, Nemčija) (zastopnika: J. Kienzle in M. Schlingmann, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— naj Uredbo Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;

— naj Svetu naloži plačilo stroškov postopka in zlasti stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do obrambe

— Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do učinkovitega pravnega varstva in zlasti obveznost obrazložitve, ker naj ne bi dovolj obrazložil uvrstitve tožeče stranke v Prilogo IX k izpodbijani uredbi.

— Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do izjave, ker naj ji ne bi dal možnosti, določene v členu 46(3) in (4) izpodbijane uredbe, da izrazi svoje stališče glede uvrstitve na sezname sankcij in s tem Svetu predlaga pregled tega seznama.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj podlage za uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij

— Iz obrazložitve, ki jo je Svet podal za uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij, naj ne bi bilo razvidno, na katero pravno podlago se je Svet oprl.

— Z dejavnostjo, ki naj bi jo tožeča stranka opravljala le do marca 2008, naj ne bi bilo mogoče upravičiti njene uvrstitve na sezname sankcij decembra 2011.

— Dejavnost tožeče stranke kot poslovodje družbe Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (v nadaljevanju: HTTS) naj ne bi upravičevala njene uvrstitve na sezname sankcij, zlasti ker naj bi Sodišče Evropske unije Uredbo (EU) št. 961/2010 ⁽¹⁾ razglasilo za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo HTTS.

— Samo na podlagi tega, da je bila tožeča stranka poslovodja angleške družbe, ki je medtem prenehala, naj ne bi bilo mogoče sklepati, da je podan eden od razlogov za uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij, navedenih v členu 23(2) izpodbijane uredbe.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice tožeče stranke do spoštovanja lastnine

— Uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi pomenila neupravičen poseg v njeno temeljno pravico do lastnine, ker naj tožeča stranka zaradi nezadostne obrazložitve, ki jo je podal Svet, ne bi mogla razumeti, zakaj je bila uvrščena na seznam oseb, na katere se nanašajo sankcije.

— Uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi bila očitno neprimerna za doseganje ciljev izpodbijane uredbe in naj bi poleg tega pomenila nesorazmeren poseg v njene lastninske pravice.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1).

Tožba, vložena 26. aprila 2012 – HTTS proti Svetu**(Zadeva T-182/12)**

(2012/C 174/47)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Nemčija) (zastopnika: J. Kienzle in M. Schlingmann, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj Uredbo Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- naj Svetu naloži plačilo stroškov postopka in zlasti stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do obrambe
 - Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do učinkovitega pravnega varstva in zlasti obveznost obrazložitve, ker naj ne bi dovolj obrazložil ponovne uvrstitve tožeče stranke na seznam oseb, subjektov ali organov, za katere se v skladu s členom 23 izpodbijane uredbe uporabljajo omejevalni ukrepi.
 - Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do izjave, ker naj ji ne bi bila dana možnost, da pred ponovno uvrstitvijo na sezname sankcij izrazi svoje stališče in s tem Svetu predlaga pregled tega seznama.
2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj podlage za uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij
 - Obrazložitev, ki jo je Svet navedel za ponovno uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij, naj ne bi upravičevala njene ponovne uvrstitve in naj bi bila vsebinsko napačna. Zlasti naj tožeče stranke ne bi nadzorovala IRISL.
 - Uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi očitno temeljila na tem, da je Svet očitno napačno ocenil njen položaj in njene dejavnosti.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice tožeče stranke do spoštovanja lastnine

- Ponovna uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi pomenila neupravičen poseg v njeno temeljno pravico do lastnine, ker naj tožeča stranka zaradi nezadostne obrazložitve, ki jo je podal Svet, ne bi mogla razumeti, zakaj je bila uvrščena na seznam oseb, na katere se nanašajo sankcije.
- Uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi pomenila nesorazmeren poseg v njene lastninske pravice in naj bi bila očitno neprimerna za doseganje ciljev izpodbijane uredbe. Vsekakor naj bi presegala to, kar je nujno za dosego teh ciljev.

Tožba, vložena 23. aprila 2012 – HUK-Coburg proti Komisiji**(Zadeva T-185/12)**

(2012/C 174/48)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (Coburg, Nemčija) (zastopniki: A. Birnstiel, H. Heinrich in A. Meier, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka predlaga, naj se

- razglasi ničnost sklepa Evropske komisije z dne 23. februarja 2012, s katero je zavrnila prošnjo tožeče stranke za dostop do določenih dokumentov v postopku v zvezi z omejevalnim sporazumom (COMP/39.125 – Carglass);
- toženi stranki naloži plačilo njenih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi uveljavlja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neizvedena presoja posameznih dokumentov, navedenih v prošnji

Tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga navaja, da odločba ne temelji na konkretni in posamični presoji vsakega posameznega dokumenta. Po mnenju tožeče stranke naj bi izpodbijana odločba temeljila na pravno napačni domnevi, v obravnavanem primeru naj bi to bila splošna domneva o obstoju izjeme.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

Na tem mestu tožeča stranka navaja, da je Komisija popolno zavrnitev prošnje tožeče stranke v svoji odločbi obrazložila le s pavšalnimi navedbami in zato nezadostno. Po mnenju tožeče stranke je s tem podana kršitev obveznosti obrazložitve in s tem kršene bistvene določbe postopka.

3. Tretji tožbeni razlog: napačna uporaba prava pri razlagi in uporabi člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾

Tožeča stranka s tretjim tožbenim razlogom zatrjuje, da naj bi bila Komisijina razlaga in uporaba izjem, določenih v členu 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 pravno napačna. Po mnenju tožeče stranke naj bi Komisija spregledala razmerje med pravilom in izjemo ter naj bi izhajala iz preširoke razlage „varstva preiskave“ in pojma „poslovni interesi“.

4. Četrty tožbeni razlog: neupoštevanje zasebnopravnega izvajanja kartelnega prava kot javnega interesa v smislu člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001

S četrtyim tožbenim razlogom tožeča stranka zatrjuje, da naj bi Komisija napačno zavrnila prevladujoč javni interes za razkritje zahtevanih dokumentov. Tožeča stranka meni, da bi Komisija zlasti v okviru tehtanja interesov morala upoštevati, da tudi zasebnopravno izvajanje kartelnega prava pomeni javni interes v smislu člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 28. novembra 2011 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-126/11)

(2012/C 174/49)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: M. Boury, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe OPI, ker je z njo naložena disciplinska kazen opomina tožeči stranki.

Predlogi tožeče stranke

- Odločba OPI CMS 10/038 o naložitvi kazni opomina tožeči stranki in Odločba OPI št. R/393/11, s katero je bila prva potrjena, naj se razglasita za nični;
- ugotovi naj se, da je kazen opomina, ki jo je tožeči stranki naložil OPI brez predložitve veljavnih dokazov za zatrjevana dejanja nadlegovanja, ki so ji očitana in brez izvedbe neodvisne, nepristranske in pravične preiskave, ki bi omogočila ugotoviti resničnost in dejanskost zatrjevanih dejanj nadlegovanja, ki naj bi jih tožeča stranka storila proti svojemu sodelavcu, diskrecijska kazen, ki pomeni diskriminacijo s strani OPI nasproti tožeči strani;
- ugotovi naj se, da je v času te zadeve tožeča stranka utrpela hudo nematerialno in materialno škodo in da je zato upravičena do odškodnine. To škodo je treba oceniti po merilih, ki jih določi Sodišče za uslužbence;
- ugotovi naj se, zlasti, da je bila v času te zadeve in drugih prejšnjih zadev, ki so z njo povezane, tožeča stranka žrtev hudih kršitev temeljnih človekovih pravic, pravic, ki so zagotovljene s Pogodbami, z Listino Evropske unije o temeljnih

pravicah in z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah in je zato upravičena do odškodnine za te kršitve, kot jo oceni Sodišče za uslužbence.

Tožba, vložena 29. marca 2012 – ZZ proti Komisiji

(Zadeva F-28/12)

(2012/C 174/50)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: ZZ (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predmet in opis spora

Razglasitev ničnosti odločbe zaradi molka organa glede zahtevka tožeče stranke, da se prvič, izbriše stavek iz zdravniškega poročila z dne 28. februarja 2008, drugič, da se zdravniku, ki ga je izbrala tožeča stranka, pošlje novo in popravljeno mnenje in tretjič, da se iz spisa o nesreči tožeče stranke na delovnem mestu na splošno izbriše vsakršno informacijo, za katero tožeča stranka meni, da je napačna, namreč da se je za beli prah, s katerim je prišla v stik tožeča stranka, nazadnje izkazalo, da gre za prah kopije časopisa, na katerega je bila tožeča stranka naročena.

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bil zahtevek tožeče stranke z dne 23. decembra 2010 zavrnjen;
- kolikor je to potrebno, razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila zavrnjena pritožba z dne 10. julija 2011 zoper odločbo, da se zahtevek z dne 23. decembra 2010 zavrne;
- naložitev plačila stroškov toženi stranki.

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL